

MOTRIŠTA

Naš hrvatski jezik upravo je bogat prekrasnim riječima. Kad mislite o nekim riječima, ukažu Vam se slike, koje Vam donose nešto posebno, toplo, naše. Zamislite ove riječi: Hrvatska, Jadransko more, Vukovar, branitelji, ili recimo jedna posebna riječ : zajedništvo. Još jedan primjer: jedna kovanica koja je baš naša - kanadska - prekrasna nova složena riječ: Kanadsko-Hrvatski Kongres. I zamislite kad se, na primjer riječi, kao što su "zajedništvo" i Kanadsko-Hrvatski Kongres (KHK) upotrijebe u istoj rečenici! Ima li ista ljepše od takve rečenice? Nema!

A kako je žalosno kad netko upotrijebi ove prekrasne riječi u krivoj rečenici, ili krivoj akciji - u nečemu što nije naše, nije zajedničko, a služi se lijepim, toplim hrvatskim rečenicama ili riječima!

Više sam već puta pisala o našem mjesnom, torontskom Kanadsko-Hrvatskom Kongresu (KHK) i radu tih poštivnih ljudi koji pokušavaju nekako složiti tu našu torontsku zajednicu i predstavljati je dostojno, kao što nama, Hrvatima priliči. Kako sam i sama bila neko vrijeme član predsjedništva KHK, malo znam o radu i moram naglasiti da je uvijek rad bio pošten, ne-stranački, predan, - točno onakav kakav smo trebali i tražili od naših demokratski izabranih predstavnika. Nažalost, od samog početka osnivanja mjesnog torontskog KHK stalni su bili udari ili na ljude koji su radili, ili na kolektivni KHK. O tome smo već i pisali u HRVATSKOJ ISKRI. No ovaj najnoviji, kako se to kaže na našem lijepom engleskom "takes the cake"!

7. novembra ove godine održan je koncert hrvatskih pjevača i komičara, kako je to bilo objavljivano, pod pokroviteljstvom Hrvatske matice iseljenika, Kanadsko-Hrvatskog Kongresa, naših župa, itd. Zaista lijepo, zar ne?

Nažalost to nije baš tako. Po cijeloj Kanadi mjesni KHK-i su organizirali ovaj koncert, jedino naš torontski Mjesni odbor bio je isključen iz organizacije tog koncerta. Napominjem, u početku su neki čelnici Mjesnog KHK Toronto bili vrlo glasni o toj žalosnoj situaciji, no kasniji komentari o tome, posebno HRVATSKOJ ISKRI bili su "No comment!" (!!!). O ovoj žalosnoj situaciji izgleda da ni naš poznati predstavnik u Saboru, gosp. Ante Beljo nije ništa znao, a kako sam bila obavještena prije "No comment" ni sam predsjednik federalnog KHK iz Vancouvera gosp. Ivan Curman. Razloge za ovakvo ponašanje onih koji su preuzeli organizaciju oko koncerta ne znamo, i nadamo se da ćemo znati jednog dana, no u međuvremenu naša zajednica koja je pohrlila na koncert Jasne Zlokić i drugih mislila je da je dio zajedništva, a nije imala ni pojma da su čelnici torontskog Mjesnog KHK sjedili na sastancima zamišljeni i vjerojatno se pitali kako to da su oni i ovaj puta ignorirani, a tko zna: možda im je i ovakav komentar sjedio u glavi: "A koji šmargn smo mi? Zar smo mi nahoće?"

Ne znam koliko je skupljeno, i ne znam kuda će novci skupljeni s tih koncerata pa Kanadi biti upućeni, ali mislim da je organizator ovog koncerta zaboravio da ta naša prekrasna riječ "zajedništvo" znači "raditi zajedno, u zajednici jedan s drugim, poštivati jedan drugoga i kao zadnje voljeti jedan drugoga i nadopunjavati se u radu." Jedino tako "zajedništvo" može ući u nekakvu rečenicu sa KHK, da ima nekakav smisao.

Ovako, nakon pljuske torontskom mjesnom KHK Odboru, ovaj koncert se pretvara u neke riječi hrvatskog jezika o kojima ja ne želim ni razmišljati, jer ih se silno bojim.

Tako ja mislim.

Strana 28

Valentina

Cijena: \$1.00

No. 22 - 15. XI, 1998



Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

U OVOM BROJU :

■ Urednica piše	2
■ Vijesti iz Toronta	3
■ Vijesti iz Hrvatske	4
■ Vijesti na Engleskom	5
■ Hina	6
■ Vukovar u srcima	7-14
■ Politika	15
■ Interview	16-17
■ Through my eyes	18
■ Lijepa Naša	19-21
■ Zdravlje	22
■ Dogodaji iz zajednice	23
■ Pisma Čitatelja	24
■ Svaštice	25
■ Šport	26
■ Oglas	27
■ Motrišta	28



Vukovar, ponosni hrvatski grad, 1990 godine...

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu)

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Editor-in Chief
Glavni Urednik :

Valentina Krčmar

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
14J 3M6

Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053
Fax :
(905) 738 - 9221

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :
\$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
deposited at any of the Croatian
Credit Unions, account No. 274 - 2403
or directly, to the Editor-in-Chief.

Pretplata na "ISKRU" može se
učiniti kod Glavnog Urednika ili u
bilo kojoj Hrvatskoj Kreditnoj
Zadruzi pod brojem 274 - 2403.

Advertising rates :
Full page - \$750.00 per year
½ page - \$400.00 per year
¼ page - \$200.00 per year
1/8 page (bus.card) - \$100.00 per year
Advertising is payable in advance.

Oglasi :
Cijela stranica - \$750.00 godišnje
½ stranice - \$400.00 godišnje
¼ stranice - \$200.00 godišnje
1/8 stranice (posjetnica) - \$100.00
godišnje
Oglasi se plaćaju unaprijed.



Urednica
piše:

Dragi čitatelji,

S velikim zadovoljstvom prepuštam ovu rubriku danas našoj Željki. Ovi dani teških uspomena pred sedam godina teški su za sve nas Hrvate - a posebno za Vukovarce, pa neka nam danas govori jedan Vukovarac u ovoj rubrici. No, dozvolite mi da pošaljem Željki veliko hvala na poslanom članku s porukom da nam je svima u srcima i molitvama, kao i naš Vukovar i svi Vukovarci, svi branitelji, oni koji su tu s nama, i oni kojih više nama.

Valentina

VUKOVAR NAŠ SVAGDAŠNJI: SVI RATOVI, SVI GRADOVI

Srušen je hram u Jeruzalemu i razoren grad. Građani Jeruzalema odvedeni su u sužanjstvo babilonsko. Nakon godinu i pol dana rasuli su se po cijelom svijetu.

Kartaga je pala davno, u punskim ratovima, zaorali su brazdu posred garada što se dogodilo s Kartagancima?

Pokoreni su grčki gradovi - države; nakon tisuću godina slave pao je i Rim. Kamo su otišli Rimljani nakon toga?

Koliko je gradova palo, gorilo, razoreno u srednjem vijeku? Ne zna im se broja. Križari su ratovali, razarali gradove Palestine. Kamo su otišli građani tih gradova, kamo preživjeli iz ratova renesanse?

Brodovima na jedra, bez karata i iskustva stigli su bijeli ljudi u novi svijet. Razoreni su gradovi Meksika. Kamo su otišli građani tih davnih gradova kojima niti imena ne pamtim???

Gdje su prespavale naše bake i djedovi nakon razaranja u prvom svjetskom ratu?

Pod čiji krov su sklonili glave građani Londona nakon bombardiranja?

Na kojoj vatri su grijali ruke gladni građani Staljingrada tih surovih zima četrdesetih?

Gdje su prespavali građani Hirošime prvu noć nakon eksplozije bombe?

Pod kojom kolibom su vijetnamci oplakivali svoje bližnje nakon što su gorila naselja od trske?

Sjećate li se Bejruta prije ratova? Kamo su otišli trgovci s njegovih životopisnih polja?

Koje su sve gradove morala napustiti djeca koja umiru po pustinjama Afrike?

U kom dijelu svijeta stvaraju nove domove građani bosanskih gradova?

Prema kojoj obećanoj zemlji putuju danas građani Čečenije?

Kuda kreću građani Kosova?

Gdje su malobrojni između tolikih nevolja, građani Vukovara?

Sačuvali su ključeve doma kojih nema.

Sahranjuju mrtve.

Usljavaju se u polusrušene, djelomično popravljene kuće, prazne stanove, svikli na nesigurnost, privremenost, nepostojanost. U zbrici ulica koje više ne postoje, u košmaru nezaposlenosti, prašine, socijalne pomoći i neimaštine pokušavaju saizdati grad.

I kao i prije sedam godina svaki od njih je heroj.

I kao i prije sedam godina ne znaju za to.

Samo ne vjeruju da mogu, tek tako nestati s lica zemlje.

Vjenčavaju se, oplakuju mrtve, vesele se pri krstikama, samuju na grobljima ...

Vukovar, ipak, usprkos i unatoč svemu ponovo živi.

Željka Zgonjanin, Vukovar

You could be calling **Croatia** right now for only **\$0.89** a minute
That's right.

Only **\$0.89** a minute

Every minute. Any day you call. Any time you call.

Altline's new flat rate service guarantees you the lowest long-distance
charges - from Canada to Croatia - and around the world.

Check out these great long distance rates:

Albania	1.49	France	0.39
Australia	0.39	Germany	0.34
Austria	0.59	Hungary	0.64
Argentina	1.29	Italy	0.45
Bosnia	0.99	Slovenia	0.89
Bulgaria	1.29	Switzerland	0.35
Chile	0.79	United Kingdom	0.24

We also have great North American rates. Evening and Weekends call anywhere
in Canada for just **\$0.09** a minute - anywhere in the USA for just **\$0.15** a minute.

All you get are savings.

*NO minimum number of calls

*NO extra numbers to dial

*NO monthly fees

*NO hassle

For guaranteed long-distance savings to Croatia and around the World
call 416-363-8894 in Toronto 1-800-567-8040 toll-free outside Toronto

Altline Communications is a wholly Canadian owned company. Since 1990, we've been helping
Canadians to cut their long distance costs. Our full range of business and residential long distance
services includes data lines, 800/888 numbers, calling cards, and Internet Service.

ALTLINE
communications

All the savings, All the time

100 Adelaide Street West, Suite 1101, Toronto, Ontario M5H 1S3
Tel: 416-363-8894 (Toronto) Toll Free: 1-800-567-8040 (Outside Toronto) Fax: 416-363-0143

ŠPORT u zadnja dva tjedna

4.XI, RUKOMET (ženski) Podravka Dolčela Koprivnica - Osijek 29:25. Ljestvica: Podravka Dolčela, Kraš Zagreb, Split Kaltenberg, Zamet Rijeka, Osijek itd./KOŠARKA (muški) Zagreb - Partizan (Beograd) 87:97, Ljestvica: Partizan (11), AEK (10), Pivovarna (10), Zagreb (8) / KOŠARKA, muška Split-Cholet Basket 63:76 /ODBOJKA, ženska, U drugoj utakmici D skupine Svj. prvenstva u Japanu hrv. odbojkašice poražene od Kineskinja sa 3:2 / TENIS, Iva Majoli izgubila u WTA turniru u Leipzigu od Belgijanke Dominique Van Roost sa 2:0 u setovima. 6.XI, U ledenoj dvorani zagrebačkog Doma Športova počela je 31. Zlatna pirueta, međunarodno klizačko natjecanje na kojem je prijavljeno 13 klizača, četiri sportska i devet plesnih parova. Mladi azerbejžanski klizač Sergej Rilov izveo je najbolji kratki program. Samo četiri sportska para nastupila su u kratkom programu. Već nakon kratkog programa očito je da će se za prvo mjesto boriti dva para iz Kanade, koji su kvalitetno bolji od parova iz Bjelorusije i Slovačke / KOŠARKA, muška: U 6. kolu B skupine Europske lige košarkaša Cibona je u Zagrebu poražena od Crvene zvezde sa 77:80./ KOŠARKA, ženska, F kup, 4. skupina, Isab Energy - Adriatic osiguranje 81:57 /

FANTOMI I OVCE

Boli me nos bole me oči

Prošlog su me tjedna
Neki dobri ljudi, za redom tri noći
Preveli preko vode žedna
I bacili plesak u oči.

Preko medija došlo nam je obećanje od SANTE
"Predavanje će održati Don Baković Ante!"
Sedam na večer od Don Ante ni traga ni glasa,
A čekala ga ljudi velika masa.
Svih šestoro nas otišlo kući poklunuti, tužni,
Povećeni dobro za nos, ni krivi, ni dužni!

Drugu večer (ne naučivši ništa) opet pokušam,
Odem na koncert artiste da slušam,
Bio sam opojen od glave do pete,
Akustikom dvorane, dimom cigarete.
A onda nakon pauze došla je "krema":
DUDEK-a zbog kojeg su mnogi došli,
Nigdje, nigdje nema.

A dva sam puta ovog ljeta
Došao u C.C. bar,
Da ugasm za nogometom žar,
No nisam vidio ni jednog "šuta".
Pa što se tiče bar mogeg kuta -
Zame je "C.C." postao "NO SEE".

Da - bole me oči, boli me nos,
Od raznog pjeska i vuče
I ove ću zime, mislim, ostati kod kuće,
Uz knjigu, kraj kamlina, ugodno - bogi

"YOU CAN FOOL SOME OF THE PEOPLE,
SOME OF THE TIME"

IVICA PUHALO

9.XI, WATERPOLO, 1. kolo državnog prvenstva Aurum osiguranje - Mornar Brodospas 10:11; Mladost - Splitska Banka 13:10; Medveščak Croatia Banka - Zadar 9:8 / Dubrovnik - Kvarner Express 15:3; Jadran - Solaris 10:7; Primorje Croatia Line - Jug 10:10 - Ljestvica: Dubrovnik PRO CRO / Mladost / Jadran / Mornar Brodospas / Medveščak Croatia Banka / itd. / KOŠARKA, 9 kolo A1 Košarkaša, Telecom Vinkovci - Cibona Zagreb 58:99 / Zrinjevac Zagreb - Zadar 71:80 / Benston Zagreb - Svjetlost Brod 64:60 Split - Zagreb 72:65/ Kvarner CL Rijeka - Kandit Olimpija Osijek 77:62 / Šibenik - Vajda Čakovec 92:69 - Ljestvica 1. Split, 2. Cibona Zagreb, 3. Zadar, 4. Zrinjevac Zagreb, 5. Benston Zagreb itd. ODBOJKA: Hrvatske odbojkašice poražene u susretu 3. kola četvrtfinalne skupine F Svj. prvenstva u Japanu od Kube sa 3:0 / LJESTVICA TENISAČA: Sampars, Rios, Rafter, Moya, Agassi. Corretja, Kucera, Kafelnjikov, Krajčević, Henman Rusedski, Korda, Ivanišević (13. na ATP ljestvici) 10.XI, Goran Ivanišević plasirao se u 2. kolo ATP turnira u Moskvi, na kojem je postavljen za trećeg nositelja. U susretu prvog kola pobijedio Nijemca Carlstena Arriensa s 2:0 u setovima. (VK)

NA DANAŠNJI DAN UMRO TIN UJEVIĆ

Tin Ujević rođen 5. srpnja 1891. u Vrgorcu, poznati hrvatski pjesnik, umro 12. studenog 1955. u Zagrebu. Djetinjstvo je proveo u Vrgorcu, Imotskom i Makarskoj, a u Splitu maturirao 1909. Tada se upisuje na Filozofski fakultet u Zagrebu, prelazi u Beograd, i nastavlja za Pariz. Uklopivši se u matoševski obojenu struju kasne hrvatske moderne, Ujević se u zajedničkoj, prekretničkoj zbirci 1914. "Hrvatska mlada lirika" najavljuje kao najznačajniji i najcjelovitiji pjesnik između dvaju ratova. Razvojna linija njegova pjesništva zatim teče do godine 1920, kada se predstavlja "Lelekom sebra". Šest godina kasnije objavljena je "Kolajna", vjerojatno najzuidljivija i najzrelija knjiga u ovom dijelu Europe. Slijede zbirke "Auto na korzu" 1932 i "Ojađeno zvono." Završna pjesnikova faza "Žedan kamen na studencu" 1955 je njegovo pomirenje sa svijetom, smirivanje i prihvaćanje života sa boljim i lošim stranama. Poznat kao prevoditelj sa francuskoga, od velikog broja proznih radova godine 1939 sastavljena knjiga "Ljudi na vratima gostionice". Tin Ujević je najbolji čarobnjak hrvatskoga jezika, jedinstveni sintetičar modernog i klasičnog u poeziji - legenda hrvatskog pjesništva. (Po HINI, VK)

Vijesti iz Toronta i okolice

KANADSKO-HRVATSKO DRUŠTVO PENZIONERA

Nov. 11/98 -Sastanak u dvorani crkve Svetog Križa,
1883 King St. E. Hamilton, Ont. od 1 p.m. - 4 p.m.
Govornik Mr. Picukarić iz Konzulata Republike
Hrvatske 1-2 pm.

Dec. 9/98 - Božićna zabava 1 - 4 p.m.

HRVATSKO KANADSKI KONGRES TORONTO

priređuje BOŽIĆNI BANKET u korist promidžbe hrvatskog jezika na Sveučilištu u Torontu, u subotu 12. prosinca 1998. god. u Croatia Banquet Hall, 1989A Dundas St. E. u Mississaugi. Bogata tombola, ukusna večera, početak u 6:30 navečer. Ulaznina \$25.00

ŽUPA HRVATSKIH MUČENIKA

ŽUPNI BANKET prigodom osnutka župe imat ćemo u subotu, 21. studenog u Litvanskoj dvorani. Svirat će VIS "NOVA GENERACIJA". Ulaznice od samo \$25.00, možete nabaviti u Župnom uredu ili kod članova Hrvatskih folklornih grupa Mississauga i Bramptona. Prije serviranja večere članovi Župnog tamburaškog orkestra "Vatroslav Lisinski" izvest će kraći program. VEĆ SADA MOLIMO NAŠE ŽUPLJANKE DA ISPEKU I DONESU KOLAČE.

HRVATSKA BRATSKA ZAJEDNICA

HBZ Odsjek B.M.Luketich 515 obavještava sve svoje članove da pripremamo doček Svetog Nikole (Santa Claus) u nedjelju 16. prosinca 1998 u kafeteriji St. Mary Secondary School, 66 Dufferin Park Avenuc. Našim malim do 12 godina Sveti Nikola podijeliti će lijepe darove. Dođite sve koji možete, i veliki i mali - upoznajmo se i sprovedimo ugodno popodne.

KOLINJE !!!!! H.B.Z. Odsjek B.M. Luketich 515, Toronto i ove godine će praviti krvavice, 27. i 28. studenog po receptu brata D. Trgovčića i M. Volarića. Volite li domaće krvavice, kupite ih u nedjelju 29. studenog, kod naše crkve u Torontu, ili nazovite (416) 242-7481. Sav prihod ide za našu djecu.

HRVATSKI FOND SLAVONIJA

Vas poziva na
SLAVONSKO KOLINJE, u subotu, 28. studenog 1998. god. u Croatia Banquet Hall, 1989A Dundas Street East, Mississauga, Ont. Svira V.I.S. "Treći stupanj" Provedite jednu ugodnu večer sa svojim Slavoncima. Na ulazu će vas dočekati tamburica "Slunjski bečari" i kuhana slavonska šljivovica. Početak u 19 sati. Ulaznina: \$25.00. Svi nam dobro došli!

Hrvatsko žensko društvo "KATARINA ZRINSKA" Toronto

održava svoju godišnju večeru s plesom
u subotu
21. studenog 1998

u OLD MILL-u
("Guildhall Ballroom")
21 Old Mill Road, Etobicoke

Koktails 6:15 p.m. - Banket 7:15 p.m.

Ulaz: \$75.00 po osobi

Članice društva "Katarina Zrinska" Vas srdačno
pozivaju na ovaj banket, a biti će prisutni i
predstavnici hrvatskog diplomatskog predstavništva
u Kanadi ! Dođite i upoznajte ih osobno !

Čisti prihod će se upotrijebiti za humanitarne svrhe Hrvatske
zajednice

Služite se našim pokroviteljima:

SUPER DIJETA

Imate višak kilograma ?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako ?
Rješenje je tu !
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja
i vrtoglavice uz 100% prirodni program.
NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743

Vijesti iz Hrvatske

Pripremio: Slavko Butković

HINA 12, studenog 1998

Predsjednik Tuđman u posjet Grčkoj

ZAGREB, Predsjednik RH dr. Franjo Tuđman potkraj mjeseca putuje u državno posjet Grčkoj na poziv grčkog predsjednika Constantinosa Stephanopoulou, doznaje se u četvrtak iz Ureda predsjednika RH. Hrvatski će predsjednik u državnom posjetu Grčkoj boraviti od 23. do 25. studenoga.

VIJESTI IZ SABORA

ZAGREB, Sabornici zastupnici šest oporbenih stranaka (SDP, HSLS, LS, HSS, HND, IDS) službeno su u četvrtak objavili da podnose ostavke na sve saborske dužnosti, osim na svoje zastupničke mandate. Članovi tih stranaka ostavke daju na potpredsjednička mjesta u oba doma Sabora, predsjednička i potpredsjednička mjesta i članstvo u saborskim odborima i komisijama, u svim ustanovama i tijelima u koja su delegirani odlukom Sabora te na članstvo u saborskim izaslanstvima u međunarodnim organizacijama (Vijeće Europe, Interparlamentarna unija i OEES), izvijestili su predsjednici oporbene "šestorke" na današnjoj konferenciji za novinare. Povod ovim ostavkama bio je odbijanje zahtjeva da se osnuje istražno povjerenstvo o mogućoj zlorabi tajnih službi, čime je po riječima predsjednika HNS-a Radomira Čačića, prekršen članak 80. Ustava koji govori da Zastupnički dom Sabora nadzire rad Vlade i drugih nositelja javnih dužnosti.

ŠIRITE HRVATSKU ISKRU

HRVATSKA U WTO DOGODINE

ZAGREB, Do kraja iduće godine Hrvatska bi trebala postati punopravnom članicom Svjetske trgovinske organizacije (WTO), doznaje se u četvrtak iz Vladinih izvora. Prijam Republike Hrvatske u punopravno članstvo WTO uvjetovano je nizom dvostranih pregovora sa svim zemljama članicama i donošenjem posebnih zakona radi usklađivanja s njezinim propisima, izvijestilo je na zatvorenom dijelu sjednice hrvatsko izaslanstvo, koje je vodilo dvostrane razgovore s Radnom skupinom WTO.

19. studenog sastanak u Zagrebu: BiH i RH

SARAJEVO, Predsjedništvo BiH predložilo je u četvrtak da se prvi sastanak Međudržavnog vijeća za suradnju Hrvatske i BiH kao i potpisivanje sporazuma o Plaćama i Neumu obavi 19. studenog u Zagrebu. Ministarstvo vanjskih poslova BiH zaduženo je dogovoriti sve potankosti o tome s Ministarstvom vanjskih poslova Hrvatske. Predsjedništvo BiH također je odredilo svog člana Aliju Izetbegovića da u ime države BiH potpiše sporazum o korištenju luke Ploče i prolasku kroz Neum.

REPUBLIKA SRPSKA DOPRINOSI PADU JUGO-DINARA

SARAJEVO / BANJA LUKA - Vlada republike Srpske početkom ovog tjedna donijela je odluku o devalviranju jugoslavenskog dinara, što je već dovelo do jačanja socijalnih napetosti u tom entitetu BiH. Odlukom vlade Milorada Dodika, službeni tečaj jugo-dinara u odnosu na službenu bosansko-hercegovačku valutu, konvertibilnu marku (KM), utvrđen je u omjeru 7,5:1 umjesto ranijih 5,9:1. Prema zakonu o Centralnoj Banci BiH, ta institucija kojoj je na čelu novozelčanin Peter Nicholl jedina je ovlaštena za vođenje monetarne politike u državi, što uključuje i utvrđivanje tečaja prema valutama drugih zemalja. Uspostavom konvertibilne marke, jugo-dinar i hrvatska kuna u BiH također su ostale zakonsko sredstvo plaćanja no uz obvezu da se svi završni računi izražavaju u KM. Osim pravnog presedana, odluka Dodikove vlade predstavlja i izravni udar

na životni standard pučanstva srpskog entiteta. Zamjenik Carlosa Westendorpa za gospodarska pitanja Didier Fau problem puštanja u opticaj većih količina KM u srpskom entitetu ne vidi kao politički nego čisto financijski.

REAKCIJE BEOGRADA

BEOGRAD, Beograd je suspendirao financijske transakcije u dinarima s Republikom Srpskom, nakon što je vlada tog bosanskohercegovačkog entiteta donijela odluku o devalviranju jugoslavenskog dinara, javlja Tanjug. Ova mjera koju je donijela jugoslavenska vlada na savjet Središnje banke "ima za cilj zaštititi jugoslavensku ekonomiju i životni standard u zemlji." izvješćuje ista agencija. Odluka o obustavljanju financijskih transakcija kojoj je cilj zaustaviti inflaciju u Jugoslaviji ostat će na snazi "sve dok vlada RS ne vrati stari odnos dinara i konvertibilne marke.", priopćila je jugoslavenska vlada.

GOREMEK O KOSOVU

Beč: Odgovornost za kršenje prekida vatre na Kosovu u prvom redu snosi jugoslavenska vlada, izjavio je u četvrtak, 12. studenog u Beču predsjedavajući Organizacije za europsku sigurnost i suradnju (OEES) Bronislaw Geremek. "Prekid vatre se stalno krši, nastavlja se zastrašivanje, blokiranje cesta i ubijanje", rekao je Geremek. Na pitanje novinara gdje, po njeovu mišljenju leži odgovornost za nastavak nasilja, rekao je "Držim da je odgovornost za događaje na objema stranama. Sa zabrinutošću primjećujemo da pripadnici Oslobođilačke vojske Kosova pokušavaju na terenu biti nazočni u većem broju. Ipak mislim da bismo u prvom redu trebali uočiti odgovornost jugoslavenske vlade. Međunarodne organizacije zabrinjava upotreba sile od strane države."

OBLJETNICA ERDUTA

ERDUT, U Erdutu je u četvrtak obilježena treća obljetnica potpisivanja Temelnog (erdutskog) sporazuma o istočnoj Slavoniji, Baranji i zapadnom Srijemu. Svečanosti u erdutskom dvorcu, gdje je prije tri godine potpisan sporazum bili su nazočni dužnosnici hrv. vlasti, te visoki redstavnici međunarodnih udruga.

SVAŠTICE

Ove subote bila sam na Martinjskoj večeri folklornog ansambla "Hrvatska". Mississauga. Bilo je odlično, pa sam smatrala da bi možda bilo dobro da i Vi, koji ste propustili (na Vašu veliku žalost) jedno izvrsno veče, bar pročitate dio tog ceremonijala. Nažalost, nismo u stanju staviti sve, jer zaista nemamo prostora. Pa, počnimo:

Početak krštenja mošta je kretanjem povorke sa zvonima i tamjanom, koji najavljuju dolazak "presvetloga" (Andrije Kupeca) i njegove pratnje uz pjesmu "Došiel bu došel, Sveti Martin..." Povorka se je popela na pozornicu i tada je "Biskup" pozdravio prisutne:

Dobar večer, preštimani pajdaši i paidašice, te svima prisutnima koji ste se udostojali doći na ovo naše tradicionalno krštenje mošta po starim regulama Križvečkih štatutov. No, prije nego kaj počnemo, moram vam reći da Vas je bogmeč lepo videti vu tak lepom broju i tak lepo scifrane, pa mi prije svega dopustite da Vas pozdravim u ime domaćina, folklornog ansambla "Hrvatska", i u ime svoje, boljše odmah, jer kaj bu kasnije to ni dragi bogek ne zna.

Kod samog početka ovog svečanog ceremonijala, predlažem da se si skup stanete, pa da se po našoj staroj hrvatskoj navadi pomolimo. Bez obzira kaj netko morti od vas ima išijas, i može bit gihta i kaj mu je teško stati, moral se bu ipak potruditi da se pridigne, jer sedečka molitva, dopuštena je samo griješnima i pijanima, a mi to za sad Bog i bogmeč još nismo.

Meni je poznato da riječi molitve si ne znate na pamet, zato bum ja predvodil a vi bute za menom ponavljali. Molili bum

"VINSKI OČENAŠEK":

Vinček naš koji jesi,
Vu peharcu, lagvu i barilcu,
odlej se v grlce naše,
I rasvetli pamet našu.

Dojdi k nama duha tvoja,
Budi dobre volje,
Kak pri domu tak pri kleti.

Ne pusti nas od punog peharca,
Ne oslobodi nas od vinske žeđe,
Već nas oslobodi od sakoga zla,
Koje bi našem želucu naškoditi moglo.

Daj nam dobro raspoloženje,
Grij nas kao što nas i ljubav grije,
Budi uvijek za slogu, pjesmu i radost.

U ime lovca, sina gutavca i štucavca
I duha po grabi, kopitanca i pijanca. AMEN.

Preštimani pajdaši, pošto smo se lepo pomolili, ja bi sad predložil da prejdemo na krštenje ovog našeg mladog i rumenog mošteka. Si znamo da pri sakom krštenju treba zbrati kuma, kaj bu v ime onog od kojeg puno potpija štuc stal bun

pre:
ja f
ner:
mo

humo čekali da se pribere, onda ovaj naš mošteak nabu nigdar kršten.

Bisup nastavlja: Eivo drage moje pajdašice i pajdaši, sad ste upoznali našega kuma, si vidite kak kumek vu amperdekleu drži mladoga mošteka z malom dudičkom. No, kak smo se već dogovorili, naš kumek bu odgovaral umjesto mladoga mošteka, pa te ja sad pitam: Mošteak, jel' ti dolaziš pred naša poštuвана lica da se krstiš?

Kum: "Dolazim!"

Biskup: Reci nam, jel' istina da si opsjednut raznim nečistim duhimi, kak naprimjer sa: osama, mušicama, žabama, mravima, paukima, crvima, pužima i drugim skakajućim i puzećim gadima i smradima?

Kum: "Jesam."

Biskup: E viš, zato si kažnjen i moraš se očistiti. Seti se da su te bacali vu škafe i brente, poštilom te gnjavili, v Bednje te hitali. drečkali, gnječili, z prešom tiskali da su ti kosti pucale i krvavi je znoj s tebe curel. Hitili su te v duboki lagev, da bi se v toj tamnici popravil. Ti si nutra lammal i mumlal kak stari medved.

Sad te mošteak pitam: jel' si došel k pameti, jel' se za počinjene grijehe kaješ i jel' hoćeš danas na sebe primiti ovaj svečani ceremonijalus?

Kum: Hoću!

Biskup: Ali ti si poznati svadljivec, zločeste si čudi, navodiš ljude da se svadiju, po cestama ih valjaš, hićeš ih vu grabe, razbiješ im glave i teraš ih da nered delaju svud oko sebe. Sad mi reci: jel' se svega toga odričeš?

Kum: Odričem.

Biskup: Dobro; e sad te mošteak pitam: jel' buš i v buduće veselil društva, razigraval sva srca, da buju sretna i vesela, te navek krepil zmoždена tela?

Kum: Budem.

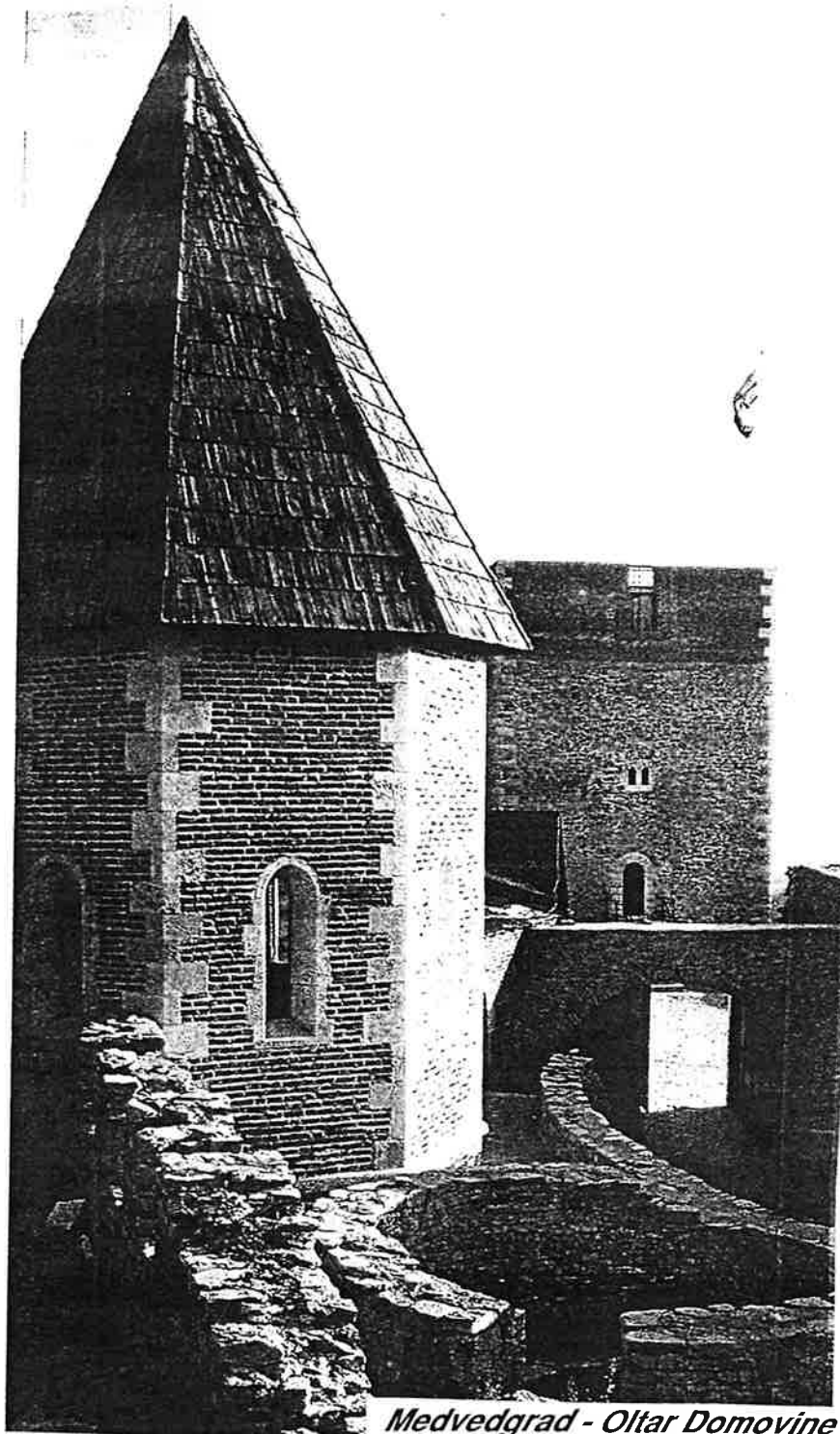
Biskup: Dakle nakon ovih mojih reči moramo zahvaliti onome koji nam te je dal. Moramo se moliti, da taj isti blagoslovi sve težake, kopače, šrpicače, vezače, rezače, berače, pretakeče i bertaše, kaj te buju nama žednima točili. Molim Svevišnjega da te nadahne čistim duhom, da te sačuva od sako kaplje vode i drugih čina koji bi te mogli precveć razrediti i potem pokvariti. Nek Svevišnji usliši ovu pobožnu molitvu sada i za sve vjeke, bar dok te mi ne spijemo.



Andrije Kupec, "presvetli".

Mošteak, hodi k meni da te ja pokrstim. MOŠTE, ja te vu vino, vu ime Bakusa, oca vina, vu ime Martina, i sina i duha od terega mošteak kuha. Na ti malo soli, da ti lava nigdar ne boli i mir navek nek bude s tobom, te da kaj pun slasne duhe i jakosti. AMEN!

ost, mjesto za ostatak - to jest čitanje Litanija više nema. zainteresirani, objaviti ćemo drugom prilikom, a za sada . Hvala, gosp. Trtanj na materijalima. (VK)



Medvedgrad - Oltar Domovine

MOME OCU

*Nema te više ...
Usnuo si pred uskrsnućem
Hrvatske naše, slobodne
slavne, prkosne ...*

*Prebirem slike ...
Mirišu po nekom prohujalom vremenu...
Požutjele, sjetne slike
dragocjenije od dragulja ...
Eno, tamo sjediš prpošan na snijegu ...
tamo si nasmijan, otmjen u šeširu,
na Zagrebačkoj promenadi ...
Na ovoj si ponosan hrvatski vojnik ...
Na ovoj si obrljane glave, obeščašćen,
ponižen ... bez nade ...*

*Nema te više ...
Usnuo si pred strašnom Golgotom
naroda našeg,
pred buđenjem gena naših predaka,
pred krikom naše mladosti
i molitvama naših staraca...*

*I samo dragi Bog zna
koliko bi suza prolio
da si to doživio ...
taj Križni put,
taj Danteov pakao i čistilište,
taj čudnovati Uskrs naroda,
osudenog na smrt.*

*I tko zna da li bi ti srce puklo
nad Vukovarom,
il' bi se u grču budio noću,
moleći za Dubrovnik ...
ili bi vrištao u nemoći
gledajući uciviljenu siročad ...*

*Ali dragi moj,
prohujalaš sve to ...
i svi CNN-i i CBC-i i BBC-i ...
i tko zna koji gujin jezik izplažen
sotonskim kletvama unakažen
nestade, obnažen u nemoći...*

*Ostade zauvijek zastava na tvrđi,
jesenski miris na Plitvicama,
Hrvatska moćnija,
slavnija no ikad*

*Dragi moj ...
Usnuo si pred slavnijim od slavnijeg doba,
pred stoljećima žuđenom slobodom,
pred uskrslom Hrvatskom.*

Dr. Davorka Križaj-Kapljčić

NAŠI ČITATELJI PIŠU:

Štovani naslove,
Štovano uredništvo, 27. listopada 1998

Svrha mog javljanja jest prvenstveno da Vam izručim pismenim putem moralnu podršku na Vašem mukotrpnom trudu, jer moramo priznati da vam je uzelo mnogo truda i odricanja da nekadašnji Cirkular poprimi i dostojanstveni izgled, te i samo ime. Druga svrha mog javljanja je kako vidite po priloženom dopisu više bazirano na domoljubnom dopisu, dajući Vam do znanja da ja nisam nije profesionalac, nego se moje dopisništvo svodi na razinu povremenog pisanja, to jest kad se u meni čitanjem zdravog hrvatskog tiska rađaju inspiracije, ili slikoviti motivi koje pomoću

urođenog Božjeg dara i vrlog domoljublja oslikavam kroz kratke osvrte, crtice, razmišljanja poglede, rasčlambe ili domoljubne pjesmice itd. Istina je također da već dugo pišem - još iz klupa osmoljetke - jer sam u tome uživao. Čitaocima 'HRVATSKE ISKRE' prilažem dopis pod naslovom "POVRATIMO ŽIVOT OTOCIMA". Ako mislite da bi ovaj moj dopis mogao biti od korist, ili biti skromni poticaj na jednosmjerni povratak, objavite ga, jer je napisan sa svrhom, Bog i Hrvati

Odani Vam

Josip Mioč

Vijesti na engleskom News in English

by: S. L. Butković

URGENT SOLUTION FOR PREVLAKA

Nov. 11, Zagreb, It is not likely that the Bosnian Muslim side can refrain from signing the agreement on special relations between Croatia and the Federation of Bosnia-Herzegovina, Foreign Minister Mate Granić said during Wednesday's question time at the beginning of the 35th session of the Sabor's House of Representatives.

He added:"We were disappointed to hear that the Bosnian Muslim side had postponed the announced signing of the agreement. Alterations to the regulations of the already initialed agreement are out of the question."

Prevlaka talks with FRY only

Zagreb, Croatia can discuss the question concerning the Prevlaka peninsula only with the Yugoslav Federal government and will not hold separate talks with Montenegro, due to the fact that the borders are a federal issue. This was announced on Tuesday by Croatian Foreign Minister spokesman Zeljko Trkanjec, in Zagreb. "The question concerning the borders is under the jurisdiction of the federal government and Croatia is negotiating at this level," said Trkanjec, commenting on Montenegrin's President Milo Dukanovic, that Croatia holds talks, concerning Prevlaka, directly with Montenegro.

SPECIAL RELATIONS WITH B&H

sARAJEVO, The head of the Bosnia-Herzegovina negotiations team, Kasim

Trnka, on Wednesday said the date for the signing of the agreement on special relations between Croatia and the Federation of BiH had not been set. In a statement to radio BiH Trnka confirmed that two dates November 16 and 19 had been suggested, however, he said that by Wednesday afternoon he had not been informed about a set date.

"It is intended to hold the first meeting of the Inter-State Council for Cooperation, and in order for it to have a realistic content, it was agreed that the agreement on Bosnia-Herzegovina's access to the Adriatic and passage through Neum for Croatia, be signed at that meeting. The agreement was initialized and agreed to long ago, however, Croatia insists that the agreement on special relations between Federation of BiH and the Republic of Croatia be signed at the same time" he said.

Mediation in any possible amendments - mostly of technical nature - has been assumed by the office of the High Representative in Bosnia-Herzegovina, while the Bosnian Presidency has delegated the Foreign Minister to find an agreement with the Croatian Foreign Minister on a new date of signing.

COUNCIL OF EUROPE

ZAGREB, Two Council of Europe Monitoring Committee rapporteurs on a three day visit to Croatia will meet representatives of Croatian media most probably on Friday. The meeting was scheduled for Wednesday afternoon, but only two Croatian media representatives showed up, Oliver Drazic from Forum 21, an organization of independent electric media journalists and Gorana Jursko from "Vjesnik" daily.

The Council of Europe rapporteurs were surprised that many journalists showed up to cover today's meeting, but only two representatives out of 22 expected were there to hold talks.

KRŠKO PLANT

ZAGREB, Croatia has rejected Slovenia's new conditions for the resumptions of electric power supply from the Krško nuclear plant, Croatian Economy Minister Nenad Porges told HINA on Wednesday. Porges believes resolving problems related to the delivery and price of power would only draw the two parties further

apart from reaching solution to the key problem, which is ownership relations. Built by joint Croatian-Slovene funds at the time of the former Yugoslavia, the Krško plant, located on Slovene territory, has been the cause of disagreement between Croatia and Slovenia with regard to plant management and establishing the price of electric power, and the fact whether Croatia co-owns or invests into the plant.

CEI SUMMIT IN ZAGREB

ZAGREB, The Central European Initiative summit taking place in Zagreb on November 20 and 12 will be the most important international conference held in Croatia to date.

Prime ministers and foreign ministers of the 16 CEI member-countries will tackle the challenges of regional stability in south-eastern Europe, relations with the European Union and the consolidation of economic relations among members.

FORMER PRESIDENT OF B'NAI BRITH TO ATTEND SAKIC'S TRIAL

Washington, The former president of B'nai Brith, Tommy Baer, will attend the trial against Dinko Sakic, at the invitation of Croatian President dr. Franjo Tudjman. B'nai Brith issued a statement in Washington on Tuesday stating that Baer, as an attorney and former district attorney, had all the expert qualifications to attend the trial.

COE DELEGATION MEETS CROATIAN HIGH OFFICIALS

ZAGREB, A delegation of the Council of Europe which is on a three-day observer mission in Croatia, on Wednesday held talks with the Croatian National Parliament president Vlatko Pavletic, representatives of the ruling HDZ party and the opposition parties. The talks focused on the fulfillment of Croatia's commitments assumed at it's accession into this institution.

31.X. ZAGREB Hrvatski računalni hackeri provalili su sinoć oko 23. sata na Internet (web) stranice Narodne biblioteke Srbije (NBS) kao odgovor na upad srpske hackers organizacije “Crna Ruka” na web stranice Vjesnika. Na naslovnoj stranici NBS-a pisalo je “Čitajte Vjesnik a ne srpske knjige uz nešto “zločestih” poruka srpskim hackerima. Vjesnik prenosi i navodnu izjavu anonimnog hrv. hackera koji kaže: “Ako još jednom provala u hrvatski cyber prostor provalit ćemo u server njihove vlade. I ne samo to, bilo koji napad Srba na HR mrežu smatramo kao uvredu i objavu Cyber rata. Dobili smo Domovinski rat, a dobit ćemo i ovaj.” Internet stranice NBS-a bile su tijekom petka oko podne isključene.

1.XI. BEOGRAD: Nekoliko dana poslije smjenjivanja Jovice Stanišića sa dužnosti načelnika Službe državne sigurnosti MUP-a Srbije, ovaj događaj je u samom vrhu zanimanja javnosti, ali se i dalje malo zna o njegovim uzrocima, pa je teško predvidjeti i posljedice pada prvog čovjeka tajne policije.... Mnogi upućeni tvrde da je, po moći, bio drugi čovjek u državi, a po informacijama kojima je raspolagao - svakako prvi. Kako borba za drugo mjesto neprekidno traje, neki analitičari upravo u tome vide uzroke Stanišićeva pada. Tvrde, naime, da pravo na to mjesto polaže predsjednica Direkcije Jug. Ljevice (JUL) Mirjana Marković, supruga predsjednika SRJ Miloševića.

2.XI, ZAGREB U prigodi blagdana Svih Svetih predsjednik Republike Hrvatske dr. Tuđman položio vijenac na Oltar Domovine na Medvedgradu. KAIRO, U povodu dana mrtvih veleposlanik Republike Hrvatske u Egiptu dr. Drago Štambuk posjetio je danas s djelatnicima hrvatsko izbjegličko groblje u El Shattu u sinajskoj pustinji, na kojem je pokopano više od 500 Hrvata umrlih za vrijeme izbjeglištva na Sinaju od 1944-1946 god. BEOGRAD: Doputovalo 700 američkih promatrača, članova Verifikatorske misije OESS-a.

3.XI, ZAGREB, Nada Esperanza Šakić, osumnjičena za ratni zločin protiv civilnog stanovništva, stigla je večeras u 19 sati redovnim zrakoplovom Croaria Airlines iz Frankfurta u zagrebačku luku Pleso. STRASBOURG, Novi jedinstveni i stalni Europski sud za ljudska prava, koji će u nazočnosti najviših dužnosnika Vijeća Europe i predstavnika zemalja članica biti inauguriran u utorak, novi je u organizacionom smislu, ali ne što se tiče primjene zakona, rekla je u Strasbourgu hrvatska sutkinja novog suda Nina Vajić. Nina Vajić izabrana je u travnju ove godine za sutkinju novog europskog suda s liste od 3 kandidata koju je Vijeću Europe predala svaka zemlja članica. VUKOVAR, Izvršni odbor Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) i Savjeta Zajedničkoga vijeća općina (ZVO) danas su ustvrdili da je radoblje nakon odlaska UNTAES-a u hrvatskom Podunavlju obilježeno međunarodnim izgredima, koji se događaju na štetu Srba te da “hrvatski ekstremisti” žele “etnički čisto” hrvatsko Podunavlje. Predsjednik SDSS dr. V. Stanimirović i predsjednik ZVO-a M. Vojnović tvrde da “hrvatskim ekstremistima i njima bliskim krugovima stanje mira i mirne reintegracije ne odgovara, a poglavito im ne

odgovara na ovom području još znatan broj Srba, pa čine krajnje napore da svoj davno zacrtani cilj - etnički čisto područje - ostvare što prije.” (!!!!) ZAGREB Sedam nacionalnih helsinških odbora iz Europe nominiralo je dosadašnjeg predsjednika Hrv. helsinškog odbora za Ljudska prava, Zvonimira Čička za predsjednika Međunarodne helsinške federacije. MOSKVA Potpredsjednik srbijanske vlade V. Šešelj je tijekom posjete Rusiji pozvao na osnivanje unije Srbije, Bjelorusije i Rusije. BRUXELLES, Uhićen je vojnik francuske vojske P. Bunel, osumnjičen za suradnju sa Srbijom šef je kabineta u vojnom predstavništvu Francuske u NATO-u.

4.XI, WASHINGTON, Američka Exim banka uvrstila je Hrvatsku u novoj proračunskoj godini u višu kategoriju država po sigurnosti ulaganja. Banka SAD za izvozno-uvozna jamstva do listopada je javni i privatni dio hrvatskoga gospodarstva uvrštavala u šestu skupinu zemalja, a ubuduće će se na Hrvatsku primjenjivati stopa jamstva za petu skupinu, objavljeno je u sjedištu Exima u Washingtonu. BAJAKOVO, Na temelju Sporazuma o subregionalnoj kontroli naoružanja danas je preko graničnog prijelaza Bajakovo u Hrvatsku ušla šesteročlana inspekcija Vojske Jugoslavije, koju vodi pukovnik Č. Gilanović. Jugoslavenske je inspektore na Bajakovu dočekala ekipa Verifikacijskoga središta Oružanih snaga Republike Hrvatske s voditeljem brigadirom Ivicom Klenom na čelu. Po Klenovim riječima jugoslavenska će vojna inspekcija u Hrvatskoj boraviti dva dana.

5. XI, ZAGREB, Raspravom o stanju u pravosuđu Republike Hrvatske Zastupnički dim Hrv. državnoga sabora u petak će nastaviti 34. sjednicu. U petak popodne glasovat će se jedino o prijedlogu za osnivanje iztražnog povjerenstva koje bi ispitalo moguće zloupotrebe, protuustavna i nezakonita djelovanja obavještajnih i sigurnosnih služba.

6.XI, ZAGREB, Organizatori Prve smotre udruga Hrvatske vrlo su zadovoljni uspjehom te smotre, izjavili su u petak u Zagrebu na konferenciji za tisak suorganizatori te smotre, potpredsjednica hrv. Vlade i ministrica za europsku integraciju Ljerka Mintas-Hodak, i dodala da je sudjelovalo 127 hrvatskih i 28 međunarodnih nevladinih organizacija kojima je pružena prilika da pokažu svoje djelatnosti i izmjene iskustva. ZAGREB, Zastupnički dom Sabora odbio prijedlog za osnivanje istražnog povjerenstva koje bi ispitalo moguće zloupotrebe obavještajnih i sigurnosnih službi. ZAGREB, Šest oporbenih parlamentarnih stranaka (SDP,HSL,LS,HSS,IDS,HNS) ocjenjuje da je izjava Drage Krpine (HDZ) u četvrtak i optužba da je Ivica Ražan “debelo umiješan u raspačavanje droge u Hrvatskoj” novi korak u bezvrijedivanju i demokracije i parlamentarizma u Hrvatskoj.... Podršku Račanu pružili su i predstavnici ostalih stranaka šestorice. ZAGREB, Glasnogovornik HDZ i saborski zastupnik Drago Krpina je na konferenciji za novinare HFZ-a u petak potvrdio da ostaje pri izjavi izrečenoj na sjednici Hrv. državnog sabora u četvrtak “kako mu je jedan visoki dužnosnik SDP-a kazao da raspolaže

informacijama o umiješanosti predsjednika SDP-a Ivice Račana u raspačavanje droge u Hrvatskoj”. ZAGREB, Nisam upleten u ubojstvo Brune Bušića, izjavio je Josip Perković u razgovoru za subotnji Vjesnik u povodu izručenja V. Sindičića, osumnjičena za ubojstvo Brune Bušića, a odgovarajući na optužbe da je upleten u Bušićevo ubojstvo i da zna ime ubice. Josip Perković danas je savjetnik u HIS-u, predavač na Obavještajnoj akademiji a bio je visoki dužnosnik obavještajne službe bivše države.

7.XI, ZAGREB, Dogovoreni sastanak Međudržavnog vijeća za suradnju Republike Hrvatske i BiH i najviših predstavnika Republike Hrvatske i Federacije BiH, koji se je trebao održati 9. studenoga u Zagrebu odgođen na traženje predsjednika Federacije Ejupa Ganića, priopćio je ured predsjednika u subotu.

8. XI, BEOGRAD, U Beogradu je u nedjelju navečer završena dvodnevna Međunarodna konferencija o suđenjima za ratne zločine na prostoru bivše Jugoslavije zajedničkom ocjenom sudionika kako su “sve države dužne surađivati s Međun. sudom za ratne zločinje u Haagu”.... Već prvog dana oštro su osudili odluku vlasti SRJ da se predsjedateljici Haškog suda Gabrielli Kirk MacDonald i glavnoj tužiteljici L. Arbour uskrate vize koje bi im omogućile boravak na Kosovu radi početka istrage o mogućim zločinima nad civilnim stanovništvom.

9.XI, ZAGREB, Vijeće Ministara EU-a odlučilo je u ponedjeljak da EU neće mijenjati dosadašnju razinu odnosa sa Hrvatskom. “Hrvatska će zasad uživati trgovinske preferencije. Međutim uvjeti za ulazak u program Phare i za pregovore o sporazumu o suradnji nisu još ispunjeni” izvijestili su ministri vanjskih poslova. ZAGREB, “Hrvatska je 11. srpnja 1996 u okviru procesa normalizacije potpisala sporazum s Bafton industrijom Srbije, čime je regulirano i korištenje JANAF-a i to po vrlo povoljnim cijenama od, kako mi se čini 9 dolara po toni nafte” rekao je Porges ... U prijevozu srpske nafte Jadranskim morem nema ničeg spomog, to nije emotivno ni političko, već gospodarsko pitanje, dodao je Porges Hini.

10.XI.ZAGREB, U 1997. u svijetu je izravno uloženo 400 milijardi dolara stranih ulaganja, a u Hrvatskoj 348 milijuna dolara, rečeno je to u Hrvatskoj agenciji za promicanje ulaganja na predstavljanju World Investment Report 98. ZAGREB, Ministarsko vijeće UE dodijelilo je 435.000 ecua (oko 900.000DEM) za 1998 za specifične programe vezane za razminiravanje u Hrvatskoj, rekla je glasnogovornica Ureda UE komisije u Zagrebu.ZAGREB, Županijski dom je u utorak dao “zeleno” svjetlo zakonskom prijedlogu kojim bi se poduzećima s nekad okupiranih i ratnih područja u cjelosti otpisala potraživanja od 630 milijuna kuna.

11.XI. ZAGERB, Summit Srednjeeuropske inicijative što će 20 i 21. studenoga raspravljati o stabilnosti jugoistočne Europe, odnosima s EU i gospodarskim odnosima zemalja inicijative, bit će najvažniji do sada međunarodni skup u Hrvatskoj. ZAGREB, Hrvatska odbila slovenske uvjete za struju iz Krškog. (VK)

DOGAĐAJI U NAŠOJ ZAJEDNICI

MARTINJSKA VEČER ANSAMBLA “HRVATSKA”, MIS..

Prošle subote, 7. studenog. održano je veselo Martinjsko večer folklornog ansambla “Hrvatska”, Mississauga. Litvanska dvorana je bila gotovo puna. hrana odlična - purica sočna, mekana - mlinci baš onakvi kakve samo Zagorci znaju pripremiti, čak i odličan odojak. Novi predsjednik “Hrvatske” Mis., gosp. Vladimir Pernar, malo s tremom, odlično je vodio program, u kojem je bila dobra kombinacija govora, plesa i zabave. Vel. Kecerin, uvijek prisutan na veselicama “Hrvatske” pozdravio je skup i goste (jedan od njih bio je i gosp. Ilija Vranešić, osnivač i prvi učitelj plesa “Hrvatske, Mis.). U svom kraćem govoru malo se je osvrnuo i na situaciju u našoj zajednici, gdje vidimo jedan pad zainteresiranosti za Hrvatsku - a to se osjeća od udruga, do pomoći, pa do hrvatskih škola - što bi se moglo vrlo štetno odraziti na budući rad i život naših zajednica u Kanadi, ali i u Hrvatskoj. Kako kaže vel. Kecerin - ne treba tražiti krivce, već idemo dalje - zajedno, s hrvatskom pjesmom u srcu.

O ovoj veselici jako mnogo bi se noglo napisati - a prostora malo, pa mi dozvolite da samo nabacam misli. Kroz cijeli program od malih plesača u krasnim nošnjicama, pa do malo većih osjećao se je duh Ilije Vranešića, začetnika “Hrvatske” Mis., čovjeka koji je smatrao da ples i pjesma trebaju postati dio života, da svima njima “Hrvatska” treba biti zadovoljstvo, i život, koji će im dati i prijateljstva, i zabave, i vjenčanja i budućnost. Trebalo je samo gledati vesele dječje oči, i slušati zvonke dječje glasiće u riječima “Takvog grada nigdje nema, živio Zagreb moj!” ili “Živjela Hrvatska, Viva Croatia” i shvatiti da ta djeca - zajedno sa svojim učiteljima uživaju i žive u pjesmi i plesu. Svi su bili izvrzni, no moram istaknuti Suzi Borošić i njen prekrasni glas - velika je budućnost pred njom. Zaista je teško naći riječi za sve koji su sudjelovali u izvedbi - i mlade plesače, elegantne u “Bunjevcu”, ili učitelje, koji s velikim ponosom uživaju u djeci, roditelje koji gotovo da plešu zajedno sa djecom u sali, ili organizatore, koji su zaista izvrsno organizirali sve.



Mladi plesači ansambla “Hrvatska” Mis.

Kruna večeri, jasno, bilo je “krštenje mladog moštaka”, koji je za tu priliku bio u “ajnpideklu” u flašici s dudicom. Dvorana je upravo “vrištala” od smjeha kad je “presvetli” Andrije Kupec - izvrzni “presvetli” pozdravljao sve prisutne s “Dobro večer, pajdaši i pajdašice, kak ste se lepo scifrali...” No, vrhunac je bio kad su se čitali Križevčki statuti. S obzirom da smo dobrotom



Krštenje moštaka

jednog člana ansambla Hrvatske dobili cijeli ceremonijal. u Svašticama možete pročitati jedan dio - do suza ćete se nasmijati. jer naši stari su se znali zabavljati - a ansambl “Hrvatska” Mis. je majstor u zabavi.

Naravno, popevali smo i plesali do mile volje. Poznate i drage pjesme zvonile su u Litvanskoj dvorani, svi su uživali u “Još ni jedan Zagorec...” i “Pijme bratci vince”, s naglaskom na “puk --- -ne!”. Dvorana je zvonila, isplatilo se je doći i proslaviti Martinje sa “Hrvatskom” Mis.- Bilo nam je zaista lijepo, hvala Vam svima - i malima, i velikima, a posebno hvala “presvetlom” na izvrsnoj zabavi. Čestitamo “Hrvatskoj”, Mississauga. (VK)

SADAKO OGATA NA YORK UNIVERSITY

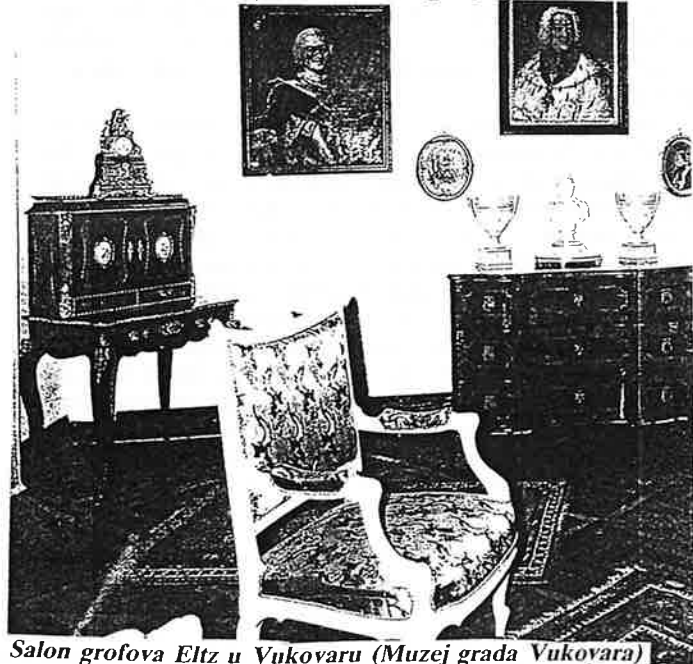
Ovo izvješće piše, odmah po povratku sa kratkog predavanja na York University, gdje je glavni govornik bila gđa. Sadako Ogata, glavna osoba za izbjeglice pri UN. Prepunoj dvorani studenata, predstavnika raznih udruga, posebno onih koji se bave izbjeglicama bila su dozvoljena pitanja, koja su se kretala po svim temama, ili bolje rečeno po svim krizama svijeta. Gđa. Agato je uvela svoje predavanje sa pogledom na svijet: kako ona kaže sadašnji konflikti su uglavnom interni, a mir koji se postiže uglavnom nije stabilan, vec vrlo krhak, pa je zaista teško za izbjeglice svijeta. Njen govor bio je o raznim kriznim područjima, od Bosne do Rwane, ali se je posebno zaustavila na Kosovu i objašnjavala situaciju. Slušala sam njene riječi u kojima nisam niti jednom čula ni jednu riječ koja bi osudila Miloševića ili Srbiju, jer ona je išla dobro utabananim putem - srednjom stazom. Nakon kraćeg predavanja postavljena su razna pitanja. Ja sam imala šansu da postavim pitanje koje je bilo o hrvatskim izbjeglicama, koji se ne mogu vratiti u svoje domove, jer je trećina Hrvatske porušena, sve je još minirano, a Hrvatska nema sredstava da sve to popravi sama, i da li UN ili UNHCR imaju kakve planove da pomognu Hrvatskoj u ovoj situaciji.

Mnogo puta, kad smo čitali izvještaje o razgovorima naših čelnika sa svjetskim moćnicima, recimo gđom. Albright, ili recimo gosp. Granića u Washingtonu, ljutilo nas je kako dozvoljavaju da se stalno, stalno govori o Srbima, koji su napustili svoje domove i danas žive negdje u Srbiji, ili Bosni u domovima čiji su vlasnici ili sami izbjeglice, ili ih više nema. Eto, to se danas dogodilo meni: umjesto da mi odgovori na pitanje, recimo o Vukovaru, jer i to je bio dio pitanja, gđa Ogato se - vjerovali ili ne - na brzinu prebacila na “vacant” Knin, i na razgovore s hrvatskom Vladom, na postignute dogovore, i kako treba pomoći sve, jer zaista mine su, sve je srušeno i kako razni ljudi žive u tuđim kućama, i kako i Hrvatska i Bosna i Jugoslavija trebaju pomoć. Malo je reći da mi se je zacrnilo, jer još i sada razmišljam o cinizmu tih ljudi, koji su dozvolili jednom Miloševiću da pali i ubija i uništava sve ispred sebe, a UN i svijet ne može uskočiti i pomoći žrtve, jer je to “internal conflict”, a nakon svega oni brinu SAMO za one koji su bili dio užasa, ili sijali užas oko sebe. Nije mi žao da sam tamo bila, jer trebalo je biti tamo i vidjeti kako se naši “svjetski čelnici” ponašaju. Milošević zna što radi, jer oni svakako ne znaju, ili su svjesno dio cijele užasne igre u kojoj su žrtve polagano iscrpljivane.

Rezultati izbora 1990. godine u Vukovaru pokazuju kako Srbi ipak ponovo dobijaju veći broj mandata nego što je njihov udio u pučanstvu u općini. U vijećima općinske skupštine od ukupno 114 odbornika po nacionalnoj strukturi stanje je sljedeće: izabrano je 46 Hrvata, 42 Srba, 17 Jugoslavena, 4 Crnogorci i 5 ostalih. Prema osvojenim odborničkim mjestima stranke su dobile: SKH-SDP čak 59 odbornika, HDZ 26, 18 nezavisnih, 7 socijalista i 4 ostala. Vidljivo je da je SKH-SDP uspio sačuvati postojeću strukturu vlasti u Vukovaru.

Kao član SKH-SDP predsjednik općine postaje Slavko Dokmanović. On se ubrzo našao u vlasti "SAO Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema". Zbog svog djelovanja tijekom rata za Vukovar proglašen je ratnim zločincem i kao ratni zločinac optužen i suden u Haagu. Presudu nije dočekao jer je neposredno pred proglašenje počinio samoubojstvo u zatvorskoj ćeliji.

Goran Hadžić, također s liste SKH-SDP ubrzo postaje šef vukovarskog SDS-a, a potom "predsjednik Države Srpske Krajine". Također proglašem ratnim zločincem. Trenutno je nedostupan zakonima gonjenja.



Salon grofova Eltz u Vukovaru (Muzej grada Vukovara)

Već u prvoj polovici 1991. godine skupština općine prestaje biti mjesto političkog odlučivanja. Pomognut iz Srbije i JNA, srpski secesionizam na hrvatskom tlu eskalira, organizira se "referendum", dijeli oružje i organiziraju oružane barikade.

Dakle, tijekom jeseni, zime i proljeća 1990/1991. godine definitivno se učvršćuju procesi, koji će Hrvatsku pretvoriti u poprište totalnog i po surovosti do tada neviđenog rata. Hrvatska je vlast pregovorima, političkim ili drugim ustupcima nastojala pronaći miran put rasplitanja zamršenih jugoslavenskih sporova. Srpska vladajuća vojna i birokratska struktura višenacionalne komunističke Jugoslavije nije htjela prihvatiti niti jednu varijantu rješenja nagomilanih problema: uvidjela je da bi to bio kraj njezinih privilegija, utemeljenih na prevlasti jednog naroda. Politička rješenja morala su ustuknuti pred nasiljem i oružanom pobunom.

Vojna opsada Vukovara počela je 24. kolovoza 1991. godine i trajala je 86 dana do 18. studenoga 1991. godine kada je prestao organizirani otpor branitelja.

Nepotpuna evidencija Glavnog stožera Republike Hrvatske o ratu za Vukovar došla je do brojke 1700 poginulih (od toga 1100 civila), preko 4000 ranjenih, 3000 - 5000 zarobljenih, više tisuća nestalih, te nekoliko desetaka tisuća prognanih osoba.

Strana 8

U razdoblju tromjesečnog okruženja Vukovar je branilo oko 1800 boraca. Svi su bili dobrovoljci koji su i bez jednog dana obuke ušli u rat za obranu slobode i državne samostalnosti Republike Hrvatske. Oko 40% od njih nisu bili stanovnici Vukovara, već domoljubi koji su pojedinačno ili u manjim grupama stizali u Vukovar iz svih dijelova domovine, pa čak i inozemstva.

Oskudno naoružani sa skromnim zalihama streljiva postigli su nevjerovatne rezultate. Naime, uništeno je oko 500 oklopnih vozila, oboreno 25 zrakoplova, broj mrtvih četnika i srbijanskih rezervista kreće se preko 10000 i najmanje 25 000 ranjenih. Dodatnu težinu daje podatak da su pred Vukovarom te gubitke imale elitne postrojbe svih rodova Jugoslavenske (srpske) vojske. Oficiri Mrksić i Šljivančanin proglašeni su ratnim zločincima za pokolje koje su izvršile jedinice kojima su zapovijedali. Vlast SR Jugoslavije odbija ih izručiti radi suđenja pred Međunarodnim tribunalom u Haagu.

Početkom 1998. godine Vukovar je mirno reintegriran u teritorijalni i pravni poredak Republike Hrvatske. Predstoji mu duga i sretna hrvatska budućnost. Prioritet hrvatske unutarnje i vanjske politike je povratak svih Hrvata i obnova domovine. U Hrvatskoj će se početkom prosinca ove godine održati Međunarodna konferencija o obnovi jer se ogromna sredstva za obnovu ne mogu pribaviti iz domaćih izvora. Cilj konferencije je osigurati sredstva koja će se uložiti u gospodarstvo i infrastrukturu. Kako su Vukovar branili Hrvati iz domovine i iseljeništa tako i u njegovoj obnovi sudjeluje domovinska i izvandomovinska Hrvatska. Suverenitet Hrvatske je nepobitan, što znači da više u to područje mimo odluke hrvatske vlasti neće biti doseljavanja. Uz prirodne uvjete i obnovljeno gospodarstvo vukovarsko-iločki kraj nesumnjivo će postati privlačno mjesto ne samo gdje će se povratiti prognani Hrvati, već koji će po prirodnom slijedu događaja u budućnosti privući unutrašnje migracije.

Povratak Hrvata i obveza obnove Vukovara je domovinska dužnost i dug svim Hrvatima kojima je uništen zavičaj, svima onima koji su pali braneći ga, svima onima koji nisu doživjeli njegovu slobodu, i koji neće doživjeti obnovljen hrvatski Vukovar. Radi toga Vukovar treba biti svjedočanstvo prošlosti i putokaz budućnosti.

Mississauga, 6. studenog 1998.

konzul gerant

Ivan Picukarić



ZAŠTO VOLIM VELEBIT

Alan Čaplar, Zagreb

Nama planinarima sve su planine privlačne i drage, ali neobično je da postoje i one koje uvijek iznova oduševljavaju, o kojima razmišljamo i govorimo s posebnim ushićenjem, one koje usađuju u nas mnogo više nego što od njih očekujemo. Teško je točno reći što to tako osobito te planine pružaju, jer nije to samo ljepota, zdravlje, odmor, već mnogo više od toga, a čini se da se upravo u tome "višemu" skriva njihova privlačnost. Uostalom, svatko u njima otkriva nešto svoje, što zauvijek pamti i bezbroj puta drugima prepričava. Imena planina i vrhova nisu za nas planinare pojmovi ili nepristupačne pustoši, već, prije svega, nepresušan izvor velikih i malih doživljaja i zgoda kojih se uvijek s radošću sjećamo.

Kako, recimo, zaboraviti doživljaje poput onoga što sam doživio prilikom svog prvog uspona na Crikvenu u sjevernom Velebitu kada se pred nama nakratko ukazao kozorog? Zaustavivši se na glatkoj kamenoj ploči, stao je i mirno nas nekoliko trenutaka gledao, jednako kao i mi njega, a onda je spretnim skokovima odskakutao niz strminu i izgubio se u divljini u kojoj je, zapravo, on domaćin, a mi rijetki gosti.

Ili - kako zaboraviti susrete i prijateljstva s planinarskih staza? Koliko smo samo puta, u najzabačenijim pustošima, dijelili ručak ili večeru sa sasvim nepoznatim planinarima? Susreti sa stanovnicima Velebita još su zanimljiviji. Jednom smo, vraćajući se sa Zavižana, povezli do Jurjeva nekog Oltaranina koji se nije mogao načuditi zašto dolazimo čak iz dalekog Zagreba, u kojem on nikada nije bio, i zaključio da smo mi "zasigurno čak i pismeni".

Posebno su dojmljivi velebitski vidici. Na koji se god vrh penješ, svakim se korakom uspona vidici sve više proširuju, dok se konačno, na vrhu, ne otvore na sve strane svijeta. Ima mjesta na koja dolazim svakog ljeta jer se ne mogu zasititi istih, već viđenih slika. Jedino su oblaci svaki put drugačiji, kao da žele podsjetiti na vječitu prolaznost vremena.

Nisu li nenađmašni velebitski sutoni? Još mi je u mislima jedno kasno srpanjsko poslijepodne i povratak sa Zečjaka na Alan. Vidio se cijeli podvelebitski kanal i Kvarner, a nadohvat pogledu bio je i obris Osorčice. Zastajkujući svakog trenutka divili smo se smiraju sunca i njegovu odsjeku i glatkoj plohi Jadrana ne smogavši riječi kojima bismo opisali ljepotu tog prizora. I nakon toga - planinska večer uz pucketanje vatre naložene od brižljivo sakupljenih grančica iz šume. Velebitska noć; čisto nebo posuto zvijezdama slabijeg i jačeg sjaja, šaranje snopova đepnih svijetiljki po mraku doma, prvi polusan u toploj vreći, osjećaj samoće u negostoljubivoj planini, noć u malenu carstvu topline odasvud okružen prazninom i hladnoćom.

A tek velebitska svitanja! Noćili smo na Zavižanu. Ustali smo rano, upravo kad je sunce stalo izranjati na vrhuncima nad udaljenim horizontom dodirujući svojim zrakama uspavane visove. Jutarnja je svježina uzmicala pred nadolazećom toplinom novoga dana, a u svjetlosti koja je naglo zamijenila tamu, caklila se jutarnja rosa i budila se priroda Velebita. Sve je bilo nepomično i savršeno tiho, a nebo neobično, nestvarno plavo.

Ni sunce na Velebitu nije kao drugdje. Najugodnije je prepustiti se poslije planinarske ture njegovoj toplini. To su trenuci kada čovjeka obuzima neka ugodna sanjivost, kada se

može sasvim prepustiti osjećajima ne misleći ni na što i biti slobodan od svega što nas veže za civilizaciju iz koje dolazimo.

Tišinu i ljepotu sunčanog dana kojiput prekine zvuk kiše, jedan od najglasnijih što se na Velebitu može čuti. Sjećam se dobro, bilo je to u Lomskoj dolubi; iz velike daljine približavao se neobično dugotrajan šum, neprepoznatljiv našem uhu. Nebo se naglo zatvorilo i počeo je znažan podnevni ljusak čiji je šum dolazio do nas mnogo prije nego mlazovi kišnice. Srećom, već smo sjedili u lugarnici uz cestu, gledajući kroz otvorena vrata u strašno olujno nevrijeme što je vani bjesnilo. Čvrst krov prazne kuće i požutjeli listovi lanjskih novina na podu, jedino što smo u njoj zatekli, bile su dovoljne za osmeh na licu. A kada je kiša prestala, iznenadno, kao što je i došla, pod znažnim podnevnim suncem stvorile su se maglice od isparavanja, bujica vode se slijevala niz cestu, a zrak se ispunio snažnim mirisima livadnog cvijeća. Nikad planina ne miriše tako znažno i opojno kao pod suncem nakon kiše. Te smo večeri u meteorološkom izvješću na radiju čuli da je na Zavižanu izmjereno nekih dvadesetak stupnjeva i da je u cijeloj zemlji dan bio "uglavnom sunčan i bez oborina".



VELEBIT (blizu Alana)

Česti su dani kada Velebit živi u magli i oblacima, nekad i nad njima. Šetali smo jednom prilikom po Modrić-docu uživajući u naizgled stabilnom, sunčanom vremenu, a onda nas je u vremenu od svega dvije-tri minute okružila gusta, mokra magla. Stigavši u dom na Zavižanu, umjesto pozdravom dočekali su nas riječima "Sada živimo u oblacima." Magla nas je ispratila i sutradan na putu kući. Spustivši se u Liku, često smo se osvrтали i gledali Velebit zapleten u oblake, planinu veličanstvenu u svojoj ljepoti, a surovu u svojoj biti. U jednom se trenutku sunce probilo kroz rastrgane kišne oblake, a onda se u velikom luku nebom rastegla duga kao pozdrav planine kojoj smo podarili velik dio sebe i koja je nama uzvratila još više.

To su slike Velebita kakvog poznajem i nosim u sebi. Velebitski doživljaji i prizori; zavirivanje u sjenovite dolove, vjetar na travnatoj kosi, zrake sunca u granama smreke, maglice i vidici poslije kiše - nekima su možda nevažni i beznačajni, ali nama planinarima dovoljni da se osjećamo sretnima. Uistinu, za sreću ne treba mnogo - sunce na nebu, zaklon od iznenadne kiše, vidici u daljine i gotovo ništa više.....

Izvadak iz HRVATSKOG PLANINARA.

Veljača 1998, br. 2, str. 42-43

Strana 21

DA LI ZNATE TKO JE:

DR. SPIRO BRUSINA

Dr. Spiro Brusina, rođen 11.XII, 1845. u Zadru bio je veliki hrvatski zoolog. Osnovnu školu, kao i gimnaziju, završio je u Zadru, a sveučilište je polazio u Beču. Od svoje rane mladosti bio je oduševljen dalmatinskom faunom, te je sve svoje napore usredotočio da postane zoolog. Vrlo brzo pročulo se o njemu kao vrsnom zoologu hrvatske, a posebno dalmatinske faune, i kao takav bio je poznat po cijelom svijetu. Cijeli svoj život (34 godine) službovao je kao pristav i ravnatelj zoološkog odjela narodnog muzeja i sveučilišni profesor zoologije na Sveučilištu u Zagrebu. Bio je prvi član Jug. akademije i pozivan u članstvo raznih domaćih i svjetskih zooloških društava. Njegov znanstveni rad pribavio mu je mnoga priznanja i odličja raznih svjetskih vladara. On je bio začetnik i osnivač “Hrvatskog prirodoslovnog društva”, kao i zoološkog muzeja, koji, iako je već postojao, bio je u vrlo lošem stanju i jedino zahvaljujući radu dr. Brusine pročuo se po svijetu. Rad na izložbenim materijalima zoološkog muzeja nije bio jednostavan, jer je bilo mnogo eksponata u lošem stanju. Posebno je radio na kompletiranju starih i osnutku novih muzejskih kolekcija, naročito malakoloških i ornitoloških, a njegovo je djelo i stručna knjižnica. Kako je dr. Brusina bio poznat po cijelomu svijetu i uspostavio mnoga prijateljstva s mnogobrojnim učenjacima svijeta, mnogi poznati stručnjaci navraćali su u Zagreb i posjećivali muzej.



BRUSINA SPIRO DR.

Od godine 1865. do svoje smrti dr. Brusina je objavio preko stotinu djela, rasprava i članaka, koji su bili pisani hrvatskim jezikom, a pisao je i na drugim jezicima. Njegova djela su uglavnom tiskana izvan domovine. Radio je na raznim poljima zoologije, a posebno se je interesirao za malakologiju. Mnogo se je bavio studijem fosilnih mekušaca naše faune. Često je putovao Hrvatskom, ali je obišao i znatan dio Europe na svojim stručnim putovanjima. Njegov veliki opus opisao je prof. Petar S. Pavlović u “Ljetopisu Jug. Akademije” sv. 25. Ističemo samo neke radove: Naravoslovne crtice sa sjevero-istočne obale Jadranskoga mora, Građa za neogensku

malakološku faunu Dalmacije, Hrvatske i Slavonije; Sisavci Jadranskoga mora, Naše jesetre, Zoologija i Hrvati. U svom privatnom životu bio je mnogo godina član “Sokola” kao i tajnik “Hrvatskog Sokolskog Saveza”. Umro je 1908. godine u Zagrebu.

Po knjizi “Znameniti i zaslužni Hrvati”

FRAN GALOVIĆ

se rrodio 20. 07. 1887. u Peterancu blizu Koprivnice. Poginuo je na ratištu kod sela Radenkovića u Mačvi 26. 10. 1914. Bio j e zastavnik sisačke domobranske pukovnije. Toga istog kobnog dana pisao je Fran Galović svome prijatelju književniku Milanu Ogrizoviću kartu na kojoj mu piše: “Bilo je to 26 X 1914. Jutro u devet sati, moramo da navalimo. Sunce je, nedelja, i divno toplo jutro. Čovjek bi čisto želio umrijeti u ovako sunčan dan”. Iza dva i po sata pjesniku se Galoviću ispunila želja.

Njegova prerana smrt otela je našoj literaturi jednog jakog i nadarenog radnika. koji bi, da je dulje poživio, stvorio velika djela i po sadržaju i po umjetničkom ukusu.

Galović je surađivao u svim našim književnim listovima (*Savremeniku*, *Vijencu*, *Zori*, *Hrv. Kolu*, *Sutli*, i dr.). Napisao je ova djela: Tamara, Grieh, Mors Regni, Mati, Pred smrt, Začarano ogledalo, Ispovijed i Marija Magdalena (misterij).

Galovićevu zbirku kajkavskih pjesama “*Z mojih bregov*”, koju je sakupio g. Julije Benešić, publicirao je u *Književnoj Republici*. 1925.. broj 11 i 12. g. Miroslav Krleža. Galovićeva kajkavština razlikuje se od zagrebačke ili druge kajkavštine.

Njegovu pjesmu “*Kum Martin*” smo objavili u prošlom broju *Hrvatske Iskre*. a sad dodajemo još jednu njegovu pjesmu.

CRN – BEL

Crn – bel crn – bel
V trsju popeva,
grozdje dozreva
Crn – bel

Dok večer se zmračī,
on pesmo zavlači,
drago, starinsko,
veselo vīnsko :
crn – bel crn – bel

Jesensko to pesmo
mī čuli vre jesmo
tri večeri tu
crn – bel

I znamo, da leto
otišlo je, eto –
baš kakti vu snu
Crn – bel crn – bel

Fran Galović

OBNOVA VUKOVARA ‘98

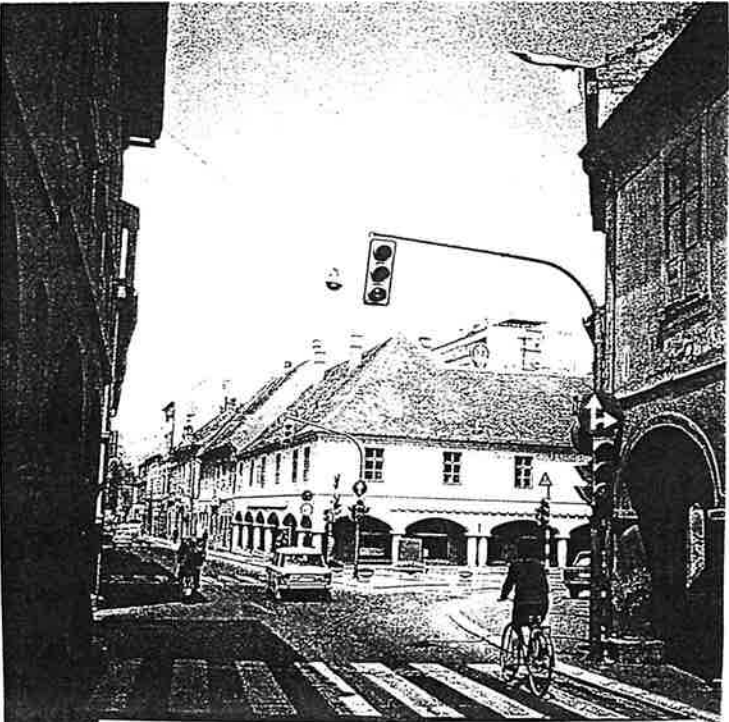
Proteklih dana Hrvati u domovini i iseljeništvu na tradicionalan način obilježili su Dan Mrtvih molitvom, paljenjem svijeća i polaganjem cvijeća na grobove najmilijih. Prvi put ove godine brojni Vukovarci i drugi, mogli su bez ograničenja i zabrane posjetiti grobove svih mrtvih u Podunavlju. Nažalost rodaci i prijatelji nestalih to nisu mogli učiniti jer je sudbina tisuću nestalih još uvijek nepoznata.

Za tjedan dana navršit će se sedam godina od tragičnog pada Vukovara. Sudionici obrane Vukovara, branitelji i civili, predstavnici vlasti, iskazat će komemoracijama dostojanstven i dužan pijetet svim vukovarskim žrtvama.

Vukovar je suradnjom međunarodne zajednice i hrvatskih vlasti mirno reintegriran u teritorijalni i pravni poredak Republike Hrvatske početkom 1998. godine. Hrvatska vlast zatekla ga je razrušenog, gotovo istog onakvog kakav je bio neposredno nakon njegovog pada.

U veljači ove godine predstavnici mnogih hrvatskih udruga južnog Ontarija i brojni pojedinci osnovali su humanitarnu udrugu nazvavši je - Obnova Vukovara ‘98.

Osnivanje ove udruge i njena djelatnost svakako predstavlja jedan od najvažnijih ako ne i najvažniji događaj ove godine u hrvatskoj zajednici Toronta i okolice. Značaj osnivanja i djelovanja ove Udruge ogleda se u tome što ide u korak s vremenom, usporedo s reintegracijom Podunavlja i nastojanjem hrvatske vlade da povrați prognane Vukovarce te započne s poslijeratnom obnovom Vukovara. Članovi Odbora djeluju okupljeni oko zajedničkog, svehrvatskog i neprijepornog cilja. Svojim djelovanjem oni ispunjavaju pukotine u hrvatskoj zajednici učvršćujući samopouzdanje i međusobno povjerenje.



Vukovar, središte grada, 1990. godine

Rezultat devetomjesečnog rada iznosi prikupljenih \$ 100,000 CAD na računu humanitarne udruge, a pri tom nije potrošen ni jedan dolar. Troškova nije bilo jer neki pojedinci i poduzeća nisu naplaćivali svoje usluge.

Prikupljanje pomoći članovi Odbora proširili su na Kitchener, Welland and Saskatoon. Očekuju se doprinosi iz Hamiltona, Londona, Windsora i Winnipega. Značajno je istaći predani rad gotovo svih članova Odbora kao i njihove

značajne novčane doprinose. Odbor udruge trenutno radi na organizaciji banketa koji će se održati 6. veljače 1999. godine. Vjerujem da će Odbor uskoro objaviti drugo izvješće o radu s imenima svih donatora u skladu sa Statutom.

Analizirajući strukturu darovatelja razvidno je da su doprinose dale mnoge udruge i poslovni ljudi, dok je odaziv običnih građana nešto slabiji. To je donekle i razumljivo imajući u vidu da su mnogi članovi hrvatske zajednice proteklih godina financijski pomagali domovini u uvjetima recesije u Kanadi. Pri tom ne treba zaboraviti da su neki obeshrabreni i zamoreni.

Međutim, zanimljivi su bili izgovori nekih pojedinaca koji se nisu htjeli uključiti u osnivanje i rad jer navodno nisu bili obavješteni. S druge strane, neki primjećuju da neće pomagati Srbima zbog trenutne nacionalne strukture Vukovara. Takve primjedbe su potpuno neutemeljene jer je Vukovar ponovo hrvatski. Kao dio hrvatskog državnog teritorija, nijedna hrvatska vlast u blizoj i daljoj budućnosti ga ne smije niti namjerava komu prepustiti. Pomažući obnovi Vukovara pridonosi se ostvarenju dugoročnog cilja povratka Hrvata na obale Dunava.

Pored drugih funkcija, jedna od osnovnih i najvažnijih funkcija Generalnog konzulata je suradnja s hrvatskim iseljeništvom i briga o očuvanju njihovog nacionalnog i kulturnog identiteta.

U vezi s tom funkcijom valja istaći marljiv, dugogodišnji i uspješan rad folklornih društava i Folklornog saveza, nogometnih klubova i svih pojedinaca i župa koji su osnivali folklorna društva i nogometne klubove.

Poznato nam je dobro da jezik predstavlja jedno od osnovnih obilježja nacionalnog identiteta. Zaštita protiv nasrtaja na hrvatski jezik bila je konstantna u domovini tijekom cijelog ovog stoljeća. Želeći očuvati nacionalni kulturni identitet brojni pojedinci i hrvatske katoličke župe u Kanadi, u teškim uvjetima rada u iseljeništvu, zalagali su se i ostvarili učenje hrvatskog jezika u dopunskim školama, srednjim školama i na sveučilištu u Waterloo. Zbog straha od jugoslavenskih vlasti ili iz neznanja bilo je pojedinaca u hrvatskoj zajednici koji su svojim djelovanjem ometali taj hvalevrijedan rad na očuvanju nacionalnog identiteta. Stoga, nakon stvaranja neovisne Hrvatske, ne mogu se razumjeti neki pojedinci koji misle da hrvatski jezik ne bi trebali učiti studenti Sveučilišta Toronta.

Ovaj Konzulat nema zadaću mješati se u unutarnji rad hrvatskih udruga ali može ukazati na djelovanje pojedinaca koji iz bilo kojih razloga, svjesno ili nesvjesno, izravno ili neizravno, rade protiv zajedništva i sloge u ovoj zajednici.

Radovali bismo se suradnji s kompetentnim predstavnicima hrvatske zajednice koji imaju jasne i konkretne ideje u djelovanju na dobrobit hrvatske zajednice, sa smislom za društveni rad i suradnju i koji će pri tom imati ustrajnost i izdržljivost. Generalni konzulat će prvenstveno poticati i ohrabrivati sve one koji razmišljaju o povratku u domovinu nastojeći im dati glavne informacije o pravnom i političkom sustavu, gospodarstvu i stvarnim uvjetima života i rada u Republici Hrvatskoj. Međutim, za one koji se neće vratiti, ohrabrivat ćemo suradnju s onima koji konkretno djeluju na očuvanju hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta, dakle koji se zalažu za integraciju a ne asimilaciju, a pri tomu ne zaboravljaju dužnost pomoći i suradnje s domovinom.

Mississauga, 10. studenog 1998. godine.

konzul gerant

Ivan Picukarić

VUKOVAR listopad, studeni 1991

Dunave Dunave
Dunave Dunave

Vukovarc Vukovarc
Vukovarc

Rodna Rijeko moja
Rodni moj grade....

... Božić 1990. bio je posljednji blagdan koji smo proveli u miru, a Uskrs 1991. prvi u nizu blagdana koji su nam prisjeli...

... “Ljudi, eto, recite vi sad da sam ja luda.. ali, znate li vi šta sam ja sad čula?” Zastala je kao da se ustručava pričati dalje, a onda neodređeno rekla: “Ne znam, eto, lijepo ne znam ... Maloprije sam srela prijateljicu, ona radi kao medicinska sestra u Vukovaru, u bolnici ... I znate šta kaže? Kaže da su jučer dovezli u bolnicu one policajce što su poginuli u Borovu Selu i da je to bilo strašno...ona kaže da su nekima oči bile iskopane i da su neke dovezli prerezanih vratova...” Na trenutak smo je zapanjeno gledali. Mislim da nam ono što je govorila i nije odmah uspjelo doći do mozga...

... Čovjek koji nas je dočekao bio je smrknut. Nije bio vojnik, niti sam u blizini vidjela ijednoga. On nam je pripočeo najgoru vijest: nekoliko ljudi je poginulo, među njima i jedan šestogodišnji dječak... Dugo je bilo mirno pa su izašli i punili vreće s pjeskom kako bi pojačali sklonište. I tada se dogodilo: doletjela je jedna jedina granata i napravila pokolj...

... Svaki odlazak u bolnicu bio je rizičan. Na nju se danju i noću pucalo iz svih oružja. Redovita procedura po dolasku do glavnog ulaza u krug bolnice bila je da izađemo iz auta, čučnemo pored njega i nekoliko trenutaka osluškujemo eksplozije kako bi zaključili kada je pravo vrijeme za sprint preko dvorišta do ulaza u ambulantu. Kada bi utvrdili da je “zrak čist”, iz sve snage bi se zatrčali i u rekordnom vremenu stigli do stražara na ulazu....

... Svi koji su smatrali da imaju bilo kakvog utjecaja na Zagreb visjeli su na telefonima. Bili je, činilo se, telefonirao od jutra do mraka. Nije bilo važnije osobe u Hrvatskoj koju nije nazvao, molio, svađao se s njom, psovao i galamio... I dok se borio za život šesnaest tisuća, uglavnom nepoznatih ljudi, nije mogao učiniti ništa kako bi pomogao vlastitoj obitelji. Selo Lovas u kojemu je bila cijela njegova obitelj napadnuta je prvog listopada i otad o njima nije imao nikakvih vijesti.... (178)

... Djeca su bila Sinišina (Glavašević) i Zvezdanina specijalnost. Vrlo su brzo upoznali sve klince u skloništu i neprekidno s njima brbljali.... Među onima koji su došli u podrum bili su i dvoje nepokretnih staraca. Starac je umro već nakon dva dana. Čekalo se da po njega dođu ljudi zaduženi za ukope, a njih dugo nije bilo. Tako je on, cijeli

jedan dan, ležao mrtav u dnu podruma dok su, samo nekoliko metara dalje, ljudi spavali, jeli, a djeca se igrala...

... “Jabuke se mrtvi, a trešnje su ranjeni”, objasnio je Julije i ja sam dobila prvu kelciju iz novinarskog žargona... Prije večernjeg emitiranja započinjalo je uobičajeno nadmudrivanje s četničkom artiljerijom. HRVATSKI RADIO VUKOVAR je nakon zatvaranja obruča bio jedina medijska veza sa svijetom...

...”Ma nisu donijeli ništa! Došli su s praznim kolima i sad sjede u njima i čekaju. Nisu ----- htjeli ni uć u bolnicu! Kažu, ne žele se miješati u politiku... Pusti me, zmo mi je “....Cijelo poslijepodne vladalo je tjeskobno raspoloženje. Preko stanice i kutije pratili smo kretanje konvoja. Četnici i JNA presretali su ga, preusmjeravali i razvlačili. Padala je gusta kiša, bio je listopad i hladnoća je stezala,automobili su zaglavljivali u blato.U njima su se tresli teški ranjenici,drhtureći u piđamama, pokriveni tek ofucanim bolničkim dekarna. Bilo je očito da četnici i JNA nastoje izmučiti jadne ljude koliko god više mogu.

... Kad je nakon desetak dana baka napokon umrla, spomenuli smo je u izvješćima. Smrtnost od bolesti ili starosti bila je prilična rijetkost u Vukovaru ...

....HRVATSKI RADIO odlučio nam je pronaći zamjenu. Za njih je, tada, iz Vinkovaca izvještavala Sunčica Findak. Kako su oni zamišljali da bilo tko iz Vinkovaca, pod embargom, može izvještavati o stanju u Vukovaru, nisam znala.

... “Jaco, što je?”

“Poginuo mi je Drago!” Zagrlila sam je dok je ridala, a neka je žena šutke sjedila pokraj njezina djeteta na madracu, škakljala ga i mazila mu razigrane nožice i ručice, očiju crvenih od plača. Jadranka se odjednom trgnula, obrlsala oči, podigla dijete i čvrsto ga privla uza se. “Što ćemo mi sad bez našega tate...? tiho mu je šaputala dok su joj suze ponovo počele kliziti niz lice

... Naravno da sam smrdjela. Bila sam prljava kao svinja. Bilo mi je teško se sjetiti kada sam se posljednji put okupala, a već više od mjesec dana nosila sam istu odjeću....

...Ali našli su mrtvi imali tako malo mira i odlazili s ovoga svijeta s tako malo dostojanstva da nam se ta žrtva činila beznačajnom. Pokapani bez obitelji, bez molitve ili uz tek nemušti, isprekidani ili nijemi OČENAŠ suboraca, sudjeda ili nepoznatih ljudi koji su ih ukapali.... Mnogi su čekali nepokopani, umotani u crne plastične vreće, ležeći u blatu, pokriveni najlonom ili komadom tkanine... s izrazom bola, straha i nevjerice...

... Vesna i Siniša nisu se dugo vraćali iz Štaba i po tome smo znali kako nešto gadno nije u

redu. Kada su se napokon pojavili moglo je biti oko dva sata ujutro. Ušli su u našu sobicu vrlo tiho. Vesna je hodala spuštene glave a zatim cučnula pokraj madraca. Siniša je sjeo na sanduk odašiljača i očito razmišljao kako da nam kaže ono što nam je imao reći. Vesna je podigla glavu i pogledala me. Oči su joj bile crvene od plača a usnama je oblikovala riječi “gotovo je”. Spustila sam glavu među ruke i slušala što je Siniša govorio. Mladi Jastrebi vojna policija odlučili su se noćas povući iz grada i tko želi može krenuti s njima. Siniša je želio da, svaki za sebe, dobro razmislimo:” Put neće biti lak i procijenite jeste li ga u stanju podnijeti. S druge strane, svi znate koliko smo se eksponirali i što nam se zbog toga može dogoditi. Ja ću zadnji reći što sam odlučio..”



... Netko iz grupe koja je išla iza nas nije bio takve sreće. Začuli smo eksploziju, a zatim i stravični krik. Na trenutak smo se umirili očekujući pucnjavu, no više se ništa nije čulo, pa smo nastavili hodati...

... U podrumu hotela (u Vinkovcima) bio je organiziran prihvati i vladala je neopisiva gužva. Ljudi su se s krikovima bacali jedni drugima u naručje, civili, vjerojatno rodbina onih koji su ostali u Vukovaru, obilazili su pridošlice i raspitivali se za svoje: Jesu li ostali? Jesu li stigli s vama? Jesu li opće krenuli?... Odlazili su plačući....

U međuvremenu u Vukovaru:

...Predali smo se 18. studenog 1991 zbog pada Vukovara na Novom Groblju da bi civili bili pošteđeni. Tako je dogovoreno s JNA. Nakon predaje nas 182 borca odveli su poslje podne na Ovčaru. 19. studenog prebačeni smo u Mitrovicu, a 23. su nas odveli u Niš. ...

... Po dolasku u logor počela su batinjanja, hrana je bila očajna do mjesec dana prije odlaska iz logora. Svakodnevna saslušanja

ZLATOVEZ

BIZOVAC - Nakon dvadesetak godina koje je provela pjevajući i plešući u Kulturno-umjetničkom društvu "Bizovac", Bizovčanka Vlasta Vuković, kao i brojni njezini sumještani, ostala je doživotni zaljubljenik u nošnju svoga kraja i narodne običaje. Tridesetdvogodišnja majka Klare, Dore i Frana, već je u ranoj mladosti svladala nimalo jednostavnu tehniku zlatoveza - vrste ručnog rada, gdje se uz pomoć kartonskih shema zlatne niti nanose na platno, stvarajući tako predivne motive kakve su nekoć stvarale vrijedne ruke naših prabaka i baka. "Čini mi se da otkad znam za sebe, volim tu našu nošnju i volim općenito sve vrste ručnih radova. Već kao mala počela sam pratiti što radi mama i susjede i tako sam i ja jednog dana odlučila pokušati raditi to isto. Počela sam sa "šlingerajem", no, s vremenom sam uočila da je zlatovez mnogo efektivniji nego šlinganje, i odlučila sam se više baviti njim" kaze gospođa Vlasta, i objašnjava kako je tu tehniku svladala vrlo brzo, no, rutina i stručnost stječu se jedino dugogodišnjim radom, a i sam uradak tako postaje kvalitetniji. Motivi koji se nalaze na radovima gospođe Vlaste, od starih šokačkih "peškira", preko marama,prsluka od crnog pliša ili pak slika, odišu motivima Slavonije, grozdem, klasjem, žirovima i sjajem dukata. Ona sama kaže da su sve to što ona radi, originalni motivi sa starih oplećaka, ali da kad se počne raditi, motivi i ideje naviru same. "Kad se radi zlatovez, prvo se mora izraditi skica na papiru i zatim se ona kopira na karton. Karton se izrezuje i lijepi na materijal na kojem se želi raditi, pa se uz pomoć igle i običnog kanca "kvači" zlatna nit. Ovisno o želji, motiv se ukrašava jaspicama, koje se sad već, kao i zlatni konac, mogu nabaviti i u nas. Prije sam imala prilično poteškoca nabavljajući zlatni konac



iz Njemačke, a sada je to već mnogo lakše", priča gospođa Vlasta. Kao majci troje mališana ne ostaje joj baš previše slobodnog vremena, već je prisiljena vesti kada djeca spavaju.No, kaže da joj nije opterećenje raditi taj posao, jer ga radi s neizmjerom mnogo volje i ljubavi, a u njemu. osim djece, koju također podučava vesti, uživaju i svi oni kojima daruje te originalne i prekrasne uratke.

L. Anicic, Glas Slavonije, 07.10.1998., str. 18 (HIC Vijesti)

o nama: Veliko hvala Hrvatima iz dijaspore!

“Gospodin Stanko Trtanj i njegova supruga Štefica iz Kanade učinili su veliko djelo za svoju oboljelu kćerku i svoju obitelj...”

Ovim pismom želimo zahvaliti svim sudionicima, a posebno povjerenicima Zaklade Dora u Kanadi i Hrvatskoj, koji su omogućili odlazak moje kćeri u Izrael na liječenje. Moja kći Dinka Ciprić kao sedmogodišnja djevojčica provela je sve vrijeme neprijateljske agresije u Vukovaru. Poslije okupacije zarobljena je s majkom i bratom, te odvedena u logor u Sremsku Mitrovicu. Otac, hrvatski branitelj, biva ranjen na prvoj crti bojišnice i kao ranjenik zarobljen te odveden u logor Stajićevo. Nakon dugog traženja preko Međunarodnog crvenog križa, obitelj se, hvala Bogu, ponovo sastala. Nastavili smo živjeti u Puli. Sada moja obitelj ponovo nastavlja borbu ne protiv agresora nego protiv bolesti koja je uslijedila kao posljedica rata. Muž se liječi od posljedica ranjavanja i PTS - sindroma. Moja kći od posljedica stresa i PTS - sindroma obočuju od kožne bolesti vitiligo pigmenti.

Povlači se u sebe, izbjegava zbog kompleksa društvo, te je prisiljena posjećivati redovito psihologa. Tražeći na sve strane informacije o lijeku, saznala sam da postoji u Kanadi. Za pomoć obratila sam se povjerenicima Zaklade Dora u Zagrebu, koji su me povezali s gospodom Trtanj, Dorinim povjernicima u Kanadi. Što se tiče lijeka, saznala sam da je to bila dezinformacija, no kontakti s gosp. Stankom i gdom. Šteficom Trtanj traju još i danas. Uz materijalnu mjesečnu potporu pružili su nam i duhovnu preko pisma, koja u trenucima očaja mnogo znači. Godine 1997. saznala sam da se vitiligo uspješno liječi u Izraelu. Za svoju obitelj, zbog izuzetno teške financijske situacije, to je bila nedokučiva želja. I ovog puta gospođa Trtanj



učinili su veliko djelo za svoju kćer i svoju obitelj. Organizirali su humanitarnu akciju, te uz pomoć naših Hrvata u Dijaspori uspjeli skupiti novčana sredstva, te uputili svoju Dinku na jednomjesečno liječenje u Izrael. Priкупljanje sredstava organizirali su dvije godine, tako da je moja kći do sada dva puta uzastopno provodila jednomjesečnu terapiju na Mrtvom

moru. Budući da je oboljenje zahvatilo veći dio tijela, liječenje treba nastaviti kroz nekoliko uzastopnih godina. Za ova dva boravka rezultati su veći nego što se očekivalo i nadam se da će kroz naredne godine, ako bude zbog financijske situacije uspjela ići, biti potpuno izliječena. Pigment se vidljivo vraća, a zato su isključivo zaslužni i želim ovim putem reći veliko hvala, Dorini povjerenici u Zagrebu i naši Hrvati u Dijaspori.

Blanka Ciprić iz Pule
Matica Hrvatska

THROUGH MY EYES (AND MY HEART).....

The last time I arrived in Croatia was toward the end of October last year - just about this time. As soon as I was whisked from the plane, I changed (since in Croatia you NEED to be well dressed - people look at you and you can see in everyone's eyes that they DO see you and you feel good about it). However I digress again, (forgive me - this is very often when I talk about Croatia - there is so much to say). So, as soon as I changed I was taken to Sestinski lagvić for a dinner, or late lunch.

It was late afternoon,absolutely gorgeous day - fall in all the glorious colours of autumn ! As soon as we were seated in this restaurant which overlooks Zagreb, and has absolutely magnificent view of the country around it, a quaint village of Sestine, first slopes of Sljeme (mountain above Zagreb), the chairs around us started to be filled by mostly older people with bulging rucksacks, walking sticks, high boots, trenchcoats - and almost every one of them ordered tea or coffee and had his own sandwich with it. Very soon there was abundant laughter, even songs. For an average Croatian this picture was typical of late fall - whoever can manage to grab some time, and company - they go to collect chestnuts at Sljeme. After a day of collecting - which is not a hard job, just tedious - you need to search for chestnuts under the leaves, and sometimes they are still in their "shells", which are quite prickly,and in the process of unshelling it you sometimes even bleed a bit - but what fun this is - company, fresh air at Sljeme and chestnuts !!!

In fall, here in Canada, there are no chestnuts, at least I don't know anyone who goes "chestnut hunting". If you live somewhere downtown or close to Croatian bake shops, you can probably find some cakes with chestnuts, but even this is rare in Canada. Thus today let me tell you a bit about chestnuts - I miss them so much!.

There are few foods that are typically Croatian, chestnuts are just one of them. In the fall when you walk through the streets of any Croatian town, you just cannot avoid being "chestnuted" all the time: the chestnuts are being roasted at the street corners, everyone is buying them, peeling them and enjoying them in the fresh air. Many times when you meet a friend they cannot hide the dark stains on their fingers, or under the nails - proof of eating roasted chestnuts.

Then, there is chestnut puree. For an average Croat, this is just Heaven. Fall wouldn't be fall if there were no chestnut purees. Once I invited a Canadian friend to try it, and she didn't see anything extraordinary in it: I, however, just melted over a dish of chestnut puree with whip cream in and on top of it. Is it really so good? It is, however there is also this "through my eyes and my heart". For us Croats eating chestnut puree means going back to our youth, to those days when we hardly had any money and buying such delicacies was such a luxury! I remember times when a group of us bought just one - there was no money for more - and we enjoyed each mouthful - and you very often had just a couple of mouthfuls, because money was very scarce then and hardly anyone could afford to eat a whole cup of chestnut puree. You could see sometimes the envy in eyes of those who could not afford a whole cup, but also there was such a pleasure in the eyes of those who could. Yet, this is life.

Chestnuts are also abundant in the cakes every fall of each year in bake shops all over Croatia. There are chestnut rolls, chestnut squares, chestnuts torts, chestnut cuts - all kinds of cakes which have the main ingredient - chestnut, and usually some whip cream because chestnut alone tends to be sometimes dry (but please do not tell this to a Croat, we do get upset about "insulting" our native chestnuts.) lately one can even find chestnut ice cream, but this (and I am ashamed of myself,) I do not like. Actually, I dislike it, because this special taste of chestnut is being lost in all that ice, and cream, so I think that in a way (but again this is my opinion) they ruin a perfectly great chestnut when making ice cream out of it.

Every country has its own food; I think that I can attest to the fact that the chestnuts are the delicacy of Croatia (at least northern Croatia) in fall. Everywhere around you all through the fall and

winter too, there are chestnuts. A good meal at this time of the year usually finishes with a plate of cooked chestnuts, which you peel and peel and peel. The best ones - so they say - are Lovran's chestnuts (called "maruni") from Istria. These are plump, rich in colour of deep brown - a colour that only Nature can find, and hardly any painter can imitate - and the taste is out of this world. So many good family dinners and lunches are around the good heaping plate of hot, just cooked chestnuts late in fall, when the leaves are falling and it is starting to be rather cold outside, and around you family, friends, - great conversation



ZAGREBAČKA GORA U MAGLICI

Well, today on a rather cold day in Toronto I wish I was once again in Croatia eating chestnut puree somewhere in Jurisiceva street (a street in Zagreb), with a good friend,or my best friend - this would be pure bliss ! Am I objective? Probably not, but once again, this is how I see and enjoy chestnuts in Croatia through my eyes (and my heart).

Valentina



"Aha - o, da, sada zaista vidim sličnost."

punih šest mjeseci bila je uobičajena procedura. Izgleda da je mržnja u Srbima postojala puno prije ratnih zbivanja. pa kaže svjedok: "Srbin je samo Srbin, a ostali svi i Hrvati i Mađari, i Rusini, i Muslimani nisu ljudi. Jedini čovek je Srbin."

... Obitelj je istjerana iz podruma, zarobljena od JNA i četnika 19. studenog 1991. Kod podjele stanovništva (žene, djeca, muškarci), svjedok je dospio u grupu civila jer je bio u civilnom odijelu, a bio je i star. Bio je u grupi ljudi od oko 400 koje su vojnici i četnici zlostavljali, batinali palicama, rukama i nogama. Dok je išao u koloni batinali su ih po leđima i šiji svom snagom, tako da kasnije nije mogao ni usta otvoriti od bolova u glavi i vilici. Od zlostavljanja i batinjanja podlegli su neki, a posebno se sjeća jednog mladića kojemu je kosa bila skorena od krvi....

Vukovarske majke, očevi, žene, djeca obilaze

..grob do groba
bez lica kostiju polomjenih
zubiju raseljenih progutanih
u krvi izbljuvanih
bez jaja i udova muškaraca osakaćenih
žena srca izbušenih
traži majka sina svoga
traži kćer
traži djecu svoju
pita pitapita
skita skita
pita
skita

grob
do
groba
sretna majko srbijanska
1990-prve
sa sinovima
mojim
zaklanima

Jer prijestup su učinili
prijestup su učinili,
prijestup, prijestup, prijestup
prijestup, prijestup, prijestup

DEVETI POKOP U VUKOVARSKOJ ALEJI HRVATSKIH BRANITELJA: Zacrjelo najtužniji prizor na jučerašnjem pokopu bio je onaj na grobu dvogodišnjeg Mateja Aleksandera. On je poginuo sa svojom majkom, ocem i bakom posljednjih dana opsade Vukovara, 15. studenog 1991. godine, od granate koja je pogodila podrum u kojem su potražili sigurnost. U istom podrumu jedno su vrijeme boravili legendarni novinar Hrvatskog Radija Vukovara. Otac Emil i majka Vlasta ekshumirani su i identificirani među prvim žrtvama masovne grobnice na Novom Vukovarskom groblju. Bljeli lijes s posmrtnim ostacima Mateja položen je u grob oca i majke. Tijelo bake Anice još nije pronađeno. (Večernji list, 28. VI. 1998)



PRED ZIDOM BOLA U ZAGREBU

Kada je Vukovar pao u ruke JNA i četnika nestalo je preko 1800 osoba - djece, staraca, žena, muškaraca - mlađih i starijih - bolesnih, ranjenih, izgladnjelih, izmučenih... Do danas veliki broj nestalih nije pronađen...

Iz Ovčare su ekshumirani ostatci ranjenika iz vukovarske bolnice.

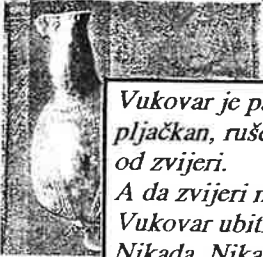
Svijet je šutio, dok je Vukovar umirao. Odgovorni za pokolj u Vukovaru još i danas su na slobodi... Never again ?????



Tužni oproštaj uz zvuke mirozova

Članak napisan po raznim materijalima o Vukovaru

4 sina
majka je imala
4 sokola
majka je imala
4 sina
4 sokola
majka
Šoljić Kata
iz zeta
i muža
i njih sam izgubila
i sve sam izgubila.



Vukovar je paljen,
pljačkan, rušen, ubijan,
od zvijeri.
A da zvijeri nisu znale:
Vukovar ubiti se ne može
Nikada, Nikada,
dok postoji
Bog
i
Hrvatski narod!

... Iz krvi i bola niknut će cvijeće
i nikada narod zaboravit neće
Vukovar!

Stoji grad!....

Miroljubiv čovjek sam,
a pomalo već i star,
al' vam velim gospodo,
platit ćete Vukovar.

Satrli ste cijeli grad,
napravili grdan kvar,
stog vam kažem, gospodo,
platit ćete Vukovar

Da u mojoj kući gost
hoće biti gospodar -
ne ide to, gospodo,
platit ćete Vukovar.

Što ste htjeli, zlo ste htjeli,
i bit neće nikadar -
zapamtite, gospodo,
platit ćete Vukovar.

Dugo će još Dunav teći,
platit će se svaka stvar -
ja vam jamčim, gospodo,
platit ćete Vukovar (A. Šoljan)

KULTURA U POVRATKU: LJUDI I DJELA GLEDAJU SE U OČI

DOBAR DAN: SMIJEM LI U VLASTITI STAN?

Vukovar - U Vukovar se danas može doći sa svih strana: od Vinkovaca,Osijeka.. - baš kao nekad. Za nas obične ljude, pogotovu prognanike-povratnike, to doskora nije bilo moguće, pa su u Vukovar, Borovo, Ilok i sela u njihovu okružju ulazili samo pregovorači o miru, ljudi s iznimnim dozvolama i u pratnji međunarodne policije. I Srbi, dakako! Nema više rata, nema ni poratne situacije, nema ni prognanika (kažu), nema onih “punktova” u kojima su poslovali strani vojnici kao posrednici za uspostavu mira. Ali ima hrvatskih policajaca u Hrvatskoj konačno zaokruženoj državi. Vašem se Reporteru posrećilo pa i on konačno putuje u Borovo i Vukovar, a sedma je godina odkako se s njima nije sreo.

Povod je prva filmska predstava od dana kada smo protjerani ljeta 1991. Kultura je u povratku i od sada se ljudi gledaju u oči a sve se drugo pamti. Baš kao i najvećem dijelu vas koji već godinama, u noćnim dugočasima, sanjate Vukovar, Borovo ili ma koje drugo mjesto iz vukovarskog kraja. Uvijek su ti snovi bili nekako ružni, mučni, puni nekakve strave, bježanja, lutanja po razvalinama a nikako da dođe san što bi podsjetio i na neke ljepše dane. Kao da smo kažnjeni i tako da nam i snovi budu muka kao i java u koju se budimo sedam godina. Vaš Reporter putuje u Vukovar s najgore strane.

BOGDANOVCI - BRŠADIN

Najgore utoliko što tamo mora proći kroz hrvatsko mučeničko i herojsko selo Bogdanovce i njegovo hirošimsko okružje u kojem je sve živo, od još nedoraslih mladića do staraca nosilo braniteljsku pušku. Danas Bogdanovaca nema, nema ih doslovno, a k njima trebaju hodočastiti svi naši ljudi, i ne samo Hrvati, da prije nego ih dotakne obnoviteljska ruka vide do kojih dimenzija može narasti mržnja, rušilačka ludost, pohleda i zlo. Sada kad je zlo minulo moramo razmišljati o tome kako je moglo tako nagomilano biti skriveno, iako je doduše, znalo često izbijati i biti prepoznato. Ali, previše se moralo šutjeti, a zatim se, po onom Andrićevoj da je “najbolje vodu u usta” preko svega prelazilo.

Sedam godina ne biti u svom gradu, u svojoj kući ili stanu, ne spavati u toplini svoje postelje, ne odlaziti pred školu po djecu ili unuke, ne moći otići na groblje svojim ... Ne znati gdje su i jesu li živi vaša djeca, braća, unuci - čime se to može nadoknaditi, čime obeštetiti, na koji način poravnati one strahotne kratere u našim dušama i srcu? Zar onim traženjima tamo nekih međunarodnih gavana što ovuda prolaze uz mubaširske plaće negdašnjih turskih nadzirača. Ali, ne traže ta gospoda da ih netko odvede u Čelije, koje su unazad 7 godina pretvorene u mrcvarilišta, ne navaljuju da vide Bogdanovce, previše su popustljivi i “demokratski raspoloženi” prema sijačima zla i egzekutorima.

A egzekutori su još na slobodi, šecu, piju pivo po vukovarskim “ćiriličkim” kavanama, nose u đepovima dvojne isprave, pa putuju kamo hoće, razbacuju se novcem od posjećenih šuma na prilazima Vukovaru ili onim s naftonosnih slavonsko-srijemskih polja. Treba li nastaviti s pričama o oprost u zaboravu? I, nakon svega, ironija kojoj nema usporedbe: francuski predsjednik ljubi ruku “dami” iz Banja Luke, koja je promijenila perje, a koliko jučer ljubila se sa zatornicima hrvatskih svetišta, gradova kulturnih spomenika i civilizacijskih tekovina. Kad će konačno međunarodni sud

suditi krivcima što su znali na svoju ruku, bez suda, suditi nevinima i nemoćnima?



Reporter u svom stanu nakon sedam godina prima sačuvane fotografije jednog života

Ono što vaš Reporter susreće, tamo gdje je bio Vukovar, to nije Vukovar! Nema Vukovara, jedva mu se kostur prepoznaje. Čega, (a kamoli koga) sve nema bolje ne spominjati. Ono što se bivšim Vukovarom i Borovom kreće nisu ni Vukovarci ni Borovci (Reporter se ispričava malobrojnim koji to jesu), to su neki ljudi što ovamo ne spadaju, oni što će ovdje - sve i da ostanu - zauvijek biti stranci i nikad neće moći reći da su to njihovi gradovi i sela, niti će imati mira i spokoja. Rijetki starosjeditelji kao da su oronuli trostruko brže nego što to na ljudima čini normalna starost. Uništili su sami sebe. Neki što im sedmogodišnja prošlost ima bezbroj mrlja trče i u zagrljaj i ljubljenje, kao da ih ti poljupci slični onima po kojima je poznata biblijska ličnost, mogu oprati pred nama što 7 godina jedemo čemerni kruh prognanika, a hrvatski prognanici, paradoksalnom je, prognani su u svoju zemlju ili neku drugu zemlju.

POLJUBAC JUDE

Bože kako je okrutan taj poljubac “dobrodošlice”! Vaš Reporter u svom Domu i petokatnici u središtu Vukovara ne susreće poznate. Susjedi su protjerani, izginuli, nestali, a onih drugih nema - kao da nitko više tamo ne stanuje. Ta, inače sačuvana zgrada, djeluje na čovjeka kao da ulazi u mrtvačnicu. Tamo više nema Krune, Đure, manjka Andrija, Mario više ne dolazi svojoj majci, herojski je ostao na bogdanovačkom putu, iz 17 stanova su svi u progonstvu - to je kuća zavijena u crno. Otvoriti vrata na svom stanu nakon 7 godina bolan je trenutak. Unutra nema vaših mirisa, nema slika koje ste voljeli i kupovali, nema dijela dragog vam pokušstva, nestalo je preko 3 tisuće knjiga izabrane literature koje su uništili - čitali nisu; vi se u svom stanu tražite okom - a vas nema; pokušavate se naći mišlju - a ona vas napušta; vi biste da umirite srce - a ono samo što vam ne stane; nešto biste rekli - a preko usta vam teško prevaliti riječ; ostali bi tu zauvijek - a morate otići...

hendikepiranu djecu i oni žele da bi se mi čim prije osamostalili da možemo funkcionirati kao kuća, no obvezali su se pomoći, to jest oni su u stvari investitor tog našeg projekta, ali mi se moramo na drugi način snaći jer po njihovim procjenama mi nebi mogli dalje graditi. Po njihovim procjenama, trebali bi to zaustaviti do te faze gdje smo, do kuda smo došli, ali mi mislimo da moramo dalje.

Pitanje: Slušajući Vaše riječi, naša pomoć je svakako vrlo potrebna. Uz financijsku pomoć, što mislite da bi mi, ili naši čitatelji, mogli za Vas, to jest za Dom hendikepirane djece u Čakovcu, još nešto učiniti?

- Potrebna nam je financijska pomoć, to je sigurno. U radu na dogradnji Doma mi smo došli u fazu “pod krov” i mislim da bi isto tako bilo moguće pomoći kad bi se našli donatori, ili oni koji bi to mogli, ili željeli - dati pomoć i u materijalu. Recimo, na našem objektu je potrebna i stolarija, aluminijski prozori, vrata; to mogu biti sanitarije koje ćemo ugraditi; to svakako mogu biti pločice za pod ili kupaone, ili recimo građevni materijal koji se može poslati putem kontejnera kao što je nekada za vrijeme rata stizala pomoć. Isto tako trebamo medicinska pomagala. To su, recimo, razni stolici za hranjenje. Mi danas u Domu imamo dva stolica za hranjenje, a u takvim stolicima moramo hraniti dvanaestero djece. Naš Dom radi tri godine: djeca su ponarasila od onda od kad su došla u Dom. Mi bi svakako trebali bar još jedan ili dva takva stolica za hranjenje, jer kad nahranimo jedno dijete, malo pričekamo, stavimo ga u krevetić, i opet u taj isti stolić stavljamo drugo dijete. Za sad je to, recimo, dobro, jer smo dvije sestre i hranimo svaka po jedno dijete naizmjenično. Nažalost, svako dijete nema svoj vlastiti prostor, a to je tako nužno..*

Pitanje: Koliko košta, recimo, takva stolica?

- Nažalost, ja nisam potpuno sigurna u cijeni, ali mislim da košta oko 2-3 tisuće maraka.*

Piatnje: Kakvu poruku imate za čitatelje HRVATSKE ISKRE?

- Poručila bih svim ljudima dobre volje ako imaju u obitelji zdravu djecu, da moraju znati to cijeniti, jer imati zdravo dijete je posebna milost, i posebna sreća i zato je uvijek lakše pomoći drugima, nego tražiti sam tu pomoć. I ako svaki može od sebe i svoga djeteta odvojiti barem jedan dolar, to bi se u našem Domu jako osjetilo, ta pomoć bi nam zaista mnogo značila.*

Ne znam što bi se moglo reći na kraju ovog malog razgovora, osim: ako odvojimo od sebe i svog zdravog djeteta jedan dolar, Dom hendikepirane djece u Čakovcu će to zaista cijeniti. Obratite se Međimurcima - oni će Vas uputiti gdje treba slati pomoć. Za sada, hvala Vam gđo. Hoblaj, na velikom radu koji radite, a velika hvala društvu Međimurje,čije srce tako toplo kuca za bolesnu djecu Hrvatske



Gđa. Jelena Brajša, na posvećenju gradilišta, 23. 8.98,

SERBS PLANNING TO ASSASSINATE EMMA BONINO!

Serbian extremists are preparing the assassination of European’s Commissioner Emma Bonino! This news hit the front papers of all Italian newspapers. The Italian police discovered that extremists in Belgrade contacted the Italian underworld to find an assassin who would kill Emma Bonino - well known for her sharp criticism of the Milosevic regime and her statements that Milosevic bears most of the guilt for the wars in Bosnia-Herzegovina and Kosovo. Bonino has never had bodyguards, but presently she is under police protection. There are also police officers guarding her apartment in Brussels.

The first serious threats to Emma Bonino appeared in August when her party, Lista Panella lead by Marco Pannella, initiated a petition for politicians, journalists and intellectuals to accuse Milosevic for war crimes. In mid-October, Bonino was a guest in a RAI Television program which covered the events in Kosovo in which Kosovo Albanians and Serbs held a debate in the studio. There she criticized Milosevic’s “criminal politics” and demanded his arrest. In August she visited Kosovo to personally assess the situation. On that occasion she had problems with Serbian forces, which had detained her. “Belgrade sees in Bonino their worst enemy.” writes La Repubblica, which published an interview with her.

“This is the first time that the police thought they should give me the protection. I was threatened before this, as was the Radical Party. The latest threats were made when the petition for the arrest of Slobodan Milosevic was initiated. However, I do not change my mind. I remain convinced that Slobodan Milosevic does not represent a solution for the Balkans, but a problem. Europe and the world still send their envoys to Belgrade. I hope, of course, that the negotiations will be fruitful, but it seems to me that the news from the area is not optimistic.” says Bonino.

Asked if she believes the threats against her were initiated from the Belgrade political leadership, she answered that “the entire Serbian establishment has always known my opinion - from the war in Bosnia to the present Kosovo crisis. There are some who create the illusion that the use of violence will eliminate those who fight for the politics of freedom.”

Serbian extremists are looking for an assassin in the Italian underworld who will kill Bonino. Corriere della Sera reports that the investigation has produced a number of leads, but it seems that the Montenegrin connection is the most likely. Many Italian mobsters found refuge from the Italian police in Montenegro and the assassination could be arranged with them. Bonino says that the best defense is when the public knows and accepts ideas of freedom. Nonetheless, the European Commissioner is still under protection by Interpol agents.

(HINA / R.I. Vjesnik)

**ŠIRITE
HRVATSKU ISKRU**

SRCE MEĐIMURACA KUĆA ZA BOLESNU DJECU HRVATSKE

17. listopada ove godine naši Međimurci su imali gošću na svojoj večeri. Pisali smo o njihovoj večeri u prošlom broju HRVATSKE ISKRE, pa ne ćemo o tome opet - jedino, opet moram naglasiti - zaista smo se dobro zabavili svi - kako se ono kaže, Međimurci se znaju zabavljati, ali znam Vam reći: činilo mi se kao da smo se uvijek poznavale, jer iz nje isijava neka posebna toplina, koja Vas privuče njoj, tako da ste već u prvom trenu razgovora vrlo bliski. Iako smo dulje razgovarale, zapisala sam par riječi, koji bi i Vas mogle zanimati, jer kako kažem, srce Međimuraca kuća za bolesnu djecu, a gđa Hobljaj, naša Katarina je prava osoba za tu djecu, koja tako malo traže, a puno ljubavi vraćaju. Gledala sam slike iz tog doma - nema žalosti, već samo široki osmjesi - očito da svatko u tom domu uživa u svom radu. Ovih par riječi Vam ne mogu predložiti gđu Katarinu i njihov rad, pa ako ste u Hrvatskoj, svratite u Čakovec - u Domu za hendikepiranu djecu, bit ćete dragi gost.

Kad sam prvi puta vidjela gđu Hobljaj posebno su me dojmile njene oči, plave kao nebo, tople kao međimurski topli dan (i ja sam po ocu Međimurka). Nisam poznavala gđu. Hobljaj prije našeg razgovora, no moram Vam reći: činilo mi se kao da smo se uvijek poznavale, jer iz nje isijava neka posebna toplina, koja Vas privuče njoj, tako da ste već u prvom trenu razgovora vrlo bliski. Iako smo dulje razgovarale, zapisala sam par riječi, koji bi i Vas mogle zanimati, jer kako kažem, srce Međimuraca kuća za bolesnu djecu, a gđa Hobljaj, naša Katarina je prava osoba za tu djecu, koja tako malo traže, a puno ljubavi vraćaju. Gledala sam slike iz tog doma - nema žalosti, već samo široki osmjesi - očito da svatko u tom domu uživa u svom radu. Ovih par riječi Vam ne mogu predložiti gđu Katarinu i njihov rad, pa ako ste u Hrvatskoj, svratite u Čakovec - u Domu za hendikepiranu djecu, bit ćete dragi gost.

Putanje: Čuli smo na međimurskoj zabavi malo o Vašem radu i Domu za hendikepiranu djecu. Pohvalno je to što radi Društvo Međimuraca. Možete li nam reći, našim čitateljima imeni, kako je došlo do prijateljstva između Doma za hendikepiranu djecu iz Čakovca i Društva Međimurje.

- *Prvi korak u našu kuću napravio je gosp. Ivica Lončarić za vrijeme jedne posjete Čakovcu kada je sa svojom suprugom, dolazeći u svoje rodno mjesto, tražio u Međimurju mjesto ili kuću, ili ljude kojima bi dobrodošla njihova pomoć. Tako je on prvo u svoje osobno ime, došao u kuću i donio prvi poklon, svoj prvi ček. Poslije toga došli su novci od gospodina Oletića, koji je sakupio povodom smrti njegove majke umjesto cvijeća i tako se ta njihova inicijativa prenijela i na društvo Međimurje, u Kanadi.*

Pitanje: I sada društvo Međimuraca pokušava donekle voditi brigu o Domu hendikepirane djece?.

- *Da, oni uglavnom putem svojih raznih susreta, banketa ili piknika sakupljaju dobrovoljni prilog, odnosno priloge od tih zabava, i to šalju toj našoj djeci a u namjenu dogradnje Doma za hendikepiranu djecu, jer prostori u kojima sad djeca borave, odnosno prostori za taj broj bolesne djece koji je trenutno u Međimurju su dosta premali, pa smo odlučili ići na dogradnju postojećeg doma.*

Pitanje: Koliko djece sada momentalno ima u Vašem domu?

- *Mentalno je smješteno dvanaestero djece, a na spisku za čekanje je još dvadesetero. To su uglavnom djeca koja po težini svojih dijagnoza i prognoza nisu mogla biti uključena niti u jedan odgojni program, jer u Čakovcu postoji vrtić za lakše retardiranu djecu. to jest djecu s poteškoćama u razvoju. Isto tako postoji jedna odgojna ustanova, "Centar za odgoj i obrazovanje", koji isto tako ima djecu sa poteškoćama u razvoju, ali koji imaju samo*

- *jedno od oštećenja. Budući da naša djeca imaju više oštećenja, jer to su djeca koja su nepokretna, koja uz mentalnu retardaciju imaju i druge poteškoće., i zato nisu mogla biti uključena niti u jedan od navedenih programa, i bila su uglavnom po svojim kućama, sa roditeljima.*

Pitanje: Do sada ste nam malo rekli o djeci. Recite nam malo o domu i o dograđivanju Doma.

- *Kako sam već rekla, mi sada dograđujemo dom. Zamislili smo to kao dogradnju objekta u dvorištu, jer je postojeća kuća koja je bila poklonjena Caritasu od svećenika Antuna Bogdana jedna stambena kuća u kojoj možemo koristiti dvije prostorije, jednu na katu. To su prostorije približno 50 m.a kako sam rekla koristimo ih za potrebe naše djece, jer naša su djeca uglavnom u kolicima, ili na strunjačama. U tom darovnom ugovoru bilo je i dvorište, tako da smo napravili prenamjenu zemljišta, ugrađeni prostor, i u tom dvorištu kojeg smo sa svih strana zatvorili gradi se objekat svojih 270 m, koji će imati sve, od kupaone, kuhinje, prostora za fizioterapiju, ambulante, izolaciju, dakle sve ono što jedna takva ustanova i mora imati. Jer, to dijete, koje je cijeli dan u pelenama, koji puta ne može se samo presvući, već je potrebno i kupanje, a u ovoj kući nije primjerena kupaona, jer mora biti kada koja ima pristup sa svih strana, koju mi za sada nemamo.*



Gđa. Katarina Hobljaj s jednim od štićenika doma

Recite mi da li ste Vi pod brigom Caritasu?

- *Da, naš službeni naziv je Caritas Nadbiskupije Zagreb, podružnica Čakovec, i oni uglavnom vode skrb o nama i mislim da čine sve ono što su do sad mogli. Međutim i Caritas je isto pred jednom nezavidnom situacijom, jer humanitarna pomoć izvan domovine je sve manja i manja, a potrebe su velike. Sam Caritas ima iste takve kuće, kao što je naša, u kojima su smještene i obitelji, ili majka s djetetom ili recimo, kao u Brezovici, djeca stradalnika Domovinskog rata. U nekim kućama su koji puta zdrava djeca, a negdje, kao recimo u Brezovici smještena su djeca koja su slabijeg imovinskog stanja i čekaju pregled u bolnici, ili u Zagrebu, ili su na kemoterapiji pa da se voze daleko onda su smještena u takve ustanove. Tako Caritas ima veće brige nego što je Čakovec i Dom za*

Morate se vratiti u čekaonice za povratak: u tamo neke hotele koje očima ne možete vidjeti, u izbe i izbice, u vlažne i skupe stanove, u poneke gradove koji vašu muku ne razumiju jer Bog im je dao dobro pa, Bogu hvala, ne znaju za zlo; morate se vratiti pa čak sretati neke zapjenušane i bijesne ljude koji u stilu mržnje propovijedaju svoju providnu politiku, vrijeđajući sve prognane ljude. Takvima što se deru i hysteriziraju po trgovima i ulicama priželjkivajući kaos, prognanici moraju odgovarati dostojanstveno i preporučiti im izlet u Čelije, Bogdanovce, Vukovar, Borovo i sva hrvatska sela u hrvatskom Podunavlju.

Neka na taj izlet odu preko Bogdanovaca i vrate se preko Bršadina, srpskog mjesta koje ni metak nije okrznuo. Tada će im biti jasne sve priče o žrtvama i agresorima. Ili, kako je na nekadašnjem mjestu spomenika slobode, koju su donijeli partizani, niknulo novo četničko groblje, novim oslobodiocima koji su umjesto zvijezde podigli kokardu, a na vrhu pravoslavne (obnovljene) crkve koju pola stoljeća nije pohodilo ni stotinjak ljudi križ sa četiri "C". Dobivam na poklon mrvicu vlastite intime otisnutu na fotografijama od stanara moga stana. Grlo se steže, odlazim. Jesam li opet prognan? Nova fotografija zabilježit će i to.

Otići natrag u svoj zavičaj trebaju učiniti svi prognanici i to iz puno razloga a glavni je: vratiti se na svoje, ne ustupiti najbogatiju hrvatsku zemlju tuđinu, obnoviti se, pokazati svima što mogu naši ljudi. Ponovo vratiti kulturu življenja i stvaranja u grad koji je baš po kulturi mjerio svoju besmrtnost. Oživjeti muzeje, galerije, kina, umjetnička društva, pjesnike i knjige, nošnje i parkove ... i kavane, one sa srednjeeuropskim štihom dokonice, a ne divljaštva. Jer, nitko među prognanicima nije sretan ni u Poreču, Dubrovniku, Zagrebu, Varaždinu, Puli, nigdje osim u svom zavičaju koji je tako blizu a još uvijek nekako daleko.

Ante Đuić

Snimio: Mato Čurić

VRATIT ĆU SE

Vratit ću se kada proljeće dođe u Vukovar
popne se Gajevom ulicom snenom
i u malom parku kraj crkve
poljubi se sa kestenom.

Vratit ću se proljećem do skelice
gdje dvije sive čaplje sjede
gdje u plićaku kesegice kolo vode
a karasi glede.

Vratit ću se u Vukovar
tamo gdje vijugavo iskri Vuka
kada se probude platane
kada prolista svijet
i pokrije vukovarske rane.

Nepoznati pjesnik

PALIM SVIJEĆU

Palim danas crvenu, bijelu
i plavu svijeću.
Za duše umrlih: da nam
otпустиš duge naše kako
i mi otpuštamo dužnicima
našim.

Pa neka vam je pokoj braćo
rasutih kostiju. I neka je
lako duši Matinoj, pokošenu
ni za što. Bratu njegovu Iliji
neka je lako. Susjedu njihovu
Andriji, pokošenu ni za što.

Mir duši Lukinoj, jedincu
Andinom, nestalom. Ivanu,
Tadiji, Stjepanu, Mladenu,
nestalim. I svima nestalim ...

A i koscima njihovim neka
bude lako.

Mir kostima zaspalim u zemlji
hrvatskoj, njemačkoj, ruskoj ...

Lako im bilo more Jadransko.
Laki oceani.

Da nam otpustiš duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima
našim.

Palim svijeću.

Ivan Tolj



VESNA ŠKARE-OŽBOLT -
U VUKOVARU STVARI SE POČINJU KRETATI NABOLJE

Aktualna situacija u Vukovaru s posebnim osvrtom na probleme obnove i povratka, te stanja u gospodarstvu i sigurnosti, teme su o kojima su članovi Nacionalnog odbora za uspostavu povjerenja, pod predsjedanjem Vesne ŠkareOžbolt, raspravljali tijekom svog nedavnog zasjedanja.

SIGURNIJE NEGO U DRUGIM DIJELOVIMA HRVATSKE

Nije zabilježeno ni jedno teško kazneno djelo u hrvatskom Podunavlju koje bi privlačilo pozornost, te ugrozilo sigurnost građana - izvijestio je članove Odbora Ivan Babić, načelnik Odjela policije pri MUPu. Dodao je kako se bilježi samo neznatno, s obzirom na prošli mjesec, povećanje kaznenih djela imovinske prirode. Ne bilježe se ni incidenti u kontaktima povratnika s raseljenim osobama, konstatirao je on, zaključujući kako je stanje sigurnosti u hrvatskom Podunavlju čak i bolje nego u nekim drugim dijelovima Hrvatske.

OBNOVIT ĆE SE 650 OBITELJSKIH KUĆA

Do sada, prema podacima koje je iznio vukovarskosrijemski župan Rudolf Konig, u Vukovaru je sredstvima državnog proračuna obnovljeno ukupno 1500 stanova. Od planiranih tisuću obiteljskih kuća obnavlja se približno 370, a do kraja godine u obnovu će ući jos tristo kuća, dok će na preostalih tristo od ukupnog plana obnova ipak krenuti tek sljedeće godine. Riječ je o obnovi obiteljskih kuća od IV. do VI. stupnja oštećenja dok će se, kako stižu obećanja iz Ministarstva obnove i razvitka, na obnovu kuća od I. do III. stupnja više pozornosti posvetiti nagodinu. U koordinaciji s Ministarstvom u obnovu obiteljskih kuća u Vukovaru, prema najavama župana, vrlo brzo, preko ASBa, sredstvima će se uključiti i Europska unija. Broj izdanih rješenja za obnovu, kaze Konig, utrostručio se u odnosu na broj kuća koje se obnavljaju. Riječ je o 6.000 izdanih rješenja za obnovu.

TREĆINA BESPRAVNO USELJENIH STANOVA

Vukovarski gradonačelnik Vladimir Štengl osvrnuo se na rad vukovarske stambene komisije, koja je do sada zaprimila približno 600 zahtjeva, od čega je bez spora riješila približno 180. Kada je riječ o obnovljenim stanovima, istaknuo je gradonačelnik, većinu njih koriste prijeratni nositelji stanarskog prava, no, jedan manji broj stanova okupiran je od strane nenositelja. Prema riječima župana Koniga, u Vukovaru je čak 30 posto takvih bespravno useljenih stanova. Kako je taj problem, rekla je predsjednica ŠkareOžbolt, počeo eskalirati, Ministarstvu graditeljstva i Javnom braniteljstvu uputit će se zahtjev za njegovim rješenjem. U Vukovaru uz Stambenu komisiju djeluje i komisija čija je zadaća evidentirati postojeće stanje u obnovljenim stanovima. Dnevno njezine ekipe obidu šezdesetak stanova i pri tome evidentiraju zatečene korisnike. Što se tiče grijanja stanova, mjerodavno je ministarstvo, prema riječima Lovre Pejkovića, predstojnika Vladina Ureda za prognanike i izbjeglice, u tu svrhu osiguralo približno šest milijuna kuna, te bi do početka sezone grijanja svi radovi na kotlovnicama u Vukovaru trebali biti dovršeni.

OBNAVLJA SE ŠEST ŠKOLA

U fazi obnove u Vukovaru, kako je priopćila Zdenka Šuljan, pročelnica Županijskog ureda za prosvjetu, kulturu, sport, tehničku kulturu i informiranje, nalazi se i šest škola - četiri osnovne i dvije srednje - te bi do početka sljedeće školske godine i one trebale biti dovršene.

POTICATI RAZVOJ MALOG OBRTNIŠTVA

Problemi u vukovarskom gospodarstvu ne mogu se rješavati na lokalnoj razini, za njegovu sanaciju potrebno je uložiti golema sredstva, zaključak je članova Odbora. Naglasak, rekla je V. ŠkareOžbolt, u oporavku gospodarstva vukovarskog kraja treba staviti na razvoj gospodarstva malog obrtništva, u što ne treba uložiti ni velika sredstva. Drvopromet i Elip jedne su od rijetkih vukovarskih tvrtki koje su unatoč početnim teškoćama uspjele "stati na noge" što je pohvalila i predsjednica Nacionalnog odbora. Moj je dojam da se u gradu Vukovaru unatoč problemima, koji su doista veliki da bi se rješavali na gradskoj i županijskoj razini, stvari ipak počinju kretati nabolje - ocijenila je na kraju sjednice Odbora cjelokupno stanje u Vukovaru predsjednica Vesna ŠkareOžbolt.

Z. Kraljić, Vukovarske novine, 21. listopada 1998., str. 3. (HIC)



OPROSTITI?MOŽDA!
ZABORAVITI - NIKADA!!

Uz sedmu godišnjicu pada Vukovara, grada koji je zgažen - ali nikada poražen!
17. studeni, tisuću devetsto devedeset i prva

SJETIMO SE:
- *stotine hrvatskih heroja koji su pali u obrani Vukovara;*
- *stotine zakopanih u Ovčari i drugim nepoznatim jamama;*
- *sto i osamdeset ranjenika za koje se još uvijek ne zna !*
SJETIMO SE:
- *trinaest tisuća civila, prepuštenih na milost i nemilost zločincima.*
- *kolona tisuća izgladnjelih ljudi, žena, staraca i djece sa zavežljajima u ruci - čitavom svojom imovinom!*
NE ZABORAVIMO:
- *rulje pijanih, drogiranih, razularenih, bradatih bandita koji su prateći te kolone, pred TV kamerama svijeta krvoločno urlikali: "Slobo, Slobo, šalji nam salate"*
SJETIMO SE:
- *bestidnog licemjerja i kukavičluka velikog svijeta i propagatora takozvanog "novog svjetskog poretka";*
- *posprdnih osmjeha raznih državnika, lordova, U.N.-ovih izaslanika (Bakera, Owena, Carringtona, Van den Broeck-a, Butrosa i drugih krojača tuđih sudbina, dok su ulicama Vukovara tekle hrvatske suze i krv.*

NEKA TI JE, VELIKI SVIJETE, NA SAVJESTI - AKO JE IMAS

Ivica Puhalo

P.S. Odgovornima za kalvariju Vukovara trebalo bi poslati slike razglednice razorenog grada, a za par godina opet da ga vide obnovljenog - svjedokom nesalomljivosti hrvatskog čovjeka !

ŠIRITE
HRVATSKU ISKRU

ČITALI SMO ZA VAS

WHAT IT'S LIKE BEING A SERB

Once we were tolerant at home and welcomed abroad. Now we're seen as ambassadors of evil.

Zoran Ćirjaković

It's embarrassing being a Serb these days. When I venture out of my ever-shrinking homeland, it gets harder and harder to hold my head high. Early this year a Serb friend and I went to Mali to see the famous Dogon cliff dwellings. But when other foreigners visiting there found out who we were, we became the tourist attractions. "What are you doing here?", they'd ask. What they really meant was "Shouldn't you be driving Muslims from their homes and shelling defenseless villages?" I was in Tangiers when my Bosnian Serb cousins overran Srebrenica and slaughtered its menfolk. Feelings against Serbs ran so high that I had to pretend to be a Bulgarian. Unfortunately, the famous Bulgarian national football team was quite well known in Morocco, and I couldn't even name the starting players. I had to pose to be a Croat instead..... When we were Yugoslavs, my countrymen traveled more than anyone in Eastern Europe - welcomed on both sides of the Iron Curtain. Now that we're Serbs, half the countries in the world won't even consider our visa application. Lately, I've been turned away from the embassies of Malaysia, Syria, Iran, Guatemala and Norway - don't even bother to fill out the forms, the clerks said. Many of my friends have found it impossible to go anywhere in Western Europe in the past year. It's not just that other countries are afraid we'll become economic or social refugees from our bankrupt homeland, which many of our brightest young people have done. It's that we are seen as the ambassadors of the new world's order's dark side: intolerance, ethnic cleansing and genocide. Every time I make a foreign friend, I have to prove that I'm not a monster. Heroes of WW2, today's Serbs are Europe's pariahs..... During what is already a Milosevic decade, we had more than one chance to vote for a future without him. We were unable to make a choice, and all the facts needed to make the right one were readily available. Milosevic made no secret how high the price of his crusade against the new world order would be. "We'll have to eat stones," one of his top lieutenants explained. The nation replied, "Bon appetit!". Even the truth about the darkest pages of our history, the war in Bosnia, was out there for everybody to see as it was being written in the Bosnian hills, but no one looked. While Europe's "heart of darkness" was in Bosnia, my hometown was its heart of ignorance.....

Newsweek, Oct. 19, page 16

POLICE GUN UNIT UNDER FIRE AGAIN

The Toronto Star, Oct. 24, 1998, Pg. A1

A Toronto police gunsmith was ordered by superiors to modify two illegal ammunition clips for retired Maj. Gen. Lewis MacKenzie, an internal police memo obtained by the Star shows..... The memo also states the 15 round magazines that belonged to MacKenzie were accompanied by the Czech pistol, called a CZ-99 Parabellum - a special edition 9mm handgun. In an interview, MacKenzie said the gun and the clips were passed to him as a gift in the former Yugoslavia. He

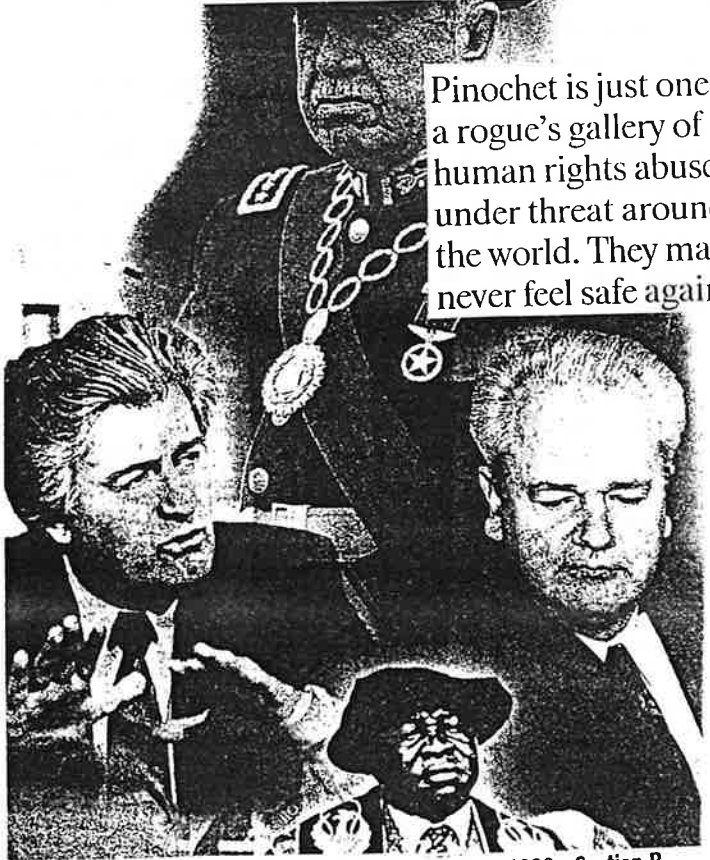
said he knew, by law, he could not bring the gun and clips into Canada and passed them to Canadian embassy officials there to bring home in a legal manner. "There is no secret about that." The gun and the clips were brought to the firearms unit for registration and modification to make the clips legal. (MacKenzie was permitted to carry a personal firearm for protection because of death threats coming from Sarajevo.)...

Jim Rankin

SPORTSKI NOVINARI, Vreme 21.ožujka 1998

... U sve se može sumnjati osim u patriotiam sportskih novinara. Kada se igra protiv Hrvata - svedjedno da li su u pitanju klubovi ili reprezentacija - brani se nejač i obraz nacije. Ili bar, diskretno, upozorava na "izvorna" imena (nije Croatia-osiguranje već "nekadašnja Jugoplastika") Ne manjka, takode, ni refleksija na novi svjetski poredak, kao ni geopolitičkog tumačenja grupe koja je zapala Jugoslaviju na Mundijalu u Francuskoj (...Iran, Amerika, Nemačka")!...

On. notice



Sunday, November 1, 1998 Section B